

Vpl. Pyhäjärvi

Perjantai 10. heinäkuuta 2015

Pyhäjärveläisyyden vaali – Karjalan puolustaja

N:o 7 60. vuosikerta

Karjalaiset pitäjäjuhlat kutsuvat kansaa kihuihin Sastamalaan

Sastamalan kesä on täynnä monia tapahtumia, ja yksi satapäin väkeä paikalle kut-suva tilaisuus on sunnuntai-na 19.7. pidettävä Vpl. Pyhäjärven karjalainen pitäjä-juhla, kihut.

Viipurin läänin Pyhäjärveltä saapui aikoinaan suuri määrä evakkoja alueelle. Pyhäjärveläiset ystävineen tapaavat toisiaan vuotuisilla kesäjuhlilla, nyt 69. kertaa Sastamalan Vammalas-sa.

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön puheenjohtaja, kansanedustaja Pertti Hakanen toivottaa juhlapäivään mukaan kaikki karjalaisuudesta kiinnostuneet. Juhlia on valmisteltu yhteistyössä monen yhteistyötahon kanssa.

Suomen sodat ja siihen liittyvä evakkojen asuttaminen on osa koko Suomen historiaa.

Vaikka sotien kurimuk-sessa elettiin vaikeita aikoja, Suomen filmitoiminta teki kansalle viihdykettä; tansseja ei saanut järjestää, mutta elokuvissa käytiin.

Pyhäjärvi-juhlien juhlapuhjaksi lupautunut elokuvaneuvos Kari Uusitalo toteaa, että filmitoiminta

Vpl. Pyhäjärvi-juhlille toivotaan mukaan monen sukupolven edustajia ja kaikkia karjalaisuudesta kiinnostuneita, kutsuu juhlatoimikunnan pj. Pertti Hakanen. Kuva: Marjo Ristilä-Toikka.

oli osa henkistä sodankäyntiä. Vanhat Suomi-filmit ovat hänen mukaansa iäkäämmälle sukupolvelle kuin osa elettyä elämää ja nuoremmille oppitunteja

kansamme kohtalon vai-heista.

Elokuvaneuvoksella on yli 800 kappaleen kokoelma Suomi-filmejä, aina vii-me päiviin saakka.

Jos hän vielä pääsisi itse filmintekoon, olisi aineena Mannerheim.

SIVUT 6 ja 11

Vpl. Pyhäjärvi-
juhlat
Sastamalassa
sunnuntaina
19.7.2015

Juhlamessu
Tyrvään kirkko klo 10.00

"Kaiun" 100-vuotisjuhlaviesti
Keskusurheilukenttä klo 12:30

Lounas
Sylvään koulu klo 12-14

Päiväjuhla
Sylvään koulun juhlasali klo 14.30

Sukuseminaari
Sylvään koulun auditorio klo 17:00

Sukukokoukset / tapaamiset
Sylvään koulu

KARJALAN LIITON valtakunnalliset kesäjuhlat vietettiin Hyvinkäällä. Juhlakulkuessa Suomen lippua kantoi Pyhäjärvi-juurinen kansanedustaja Antti Kaikkonen. Kuva: Yrjö Inkinen. SIVU 13.

Elokuvaneuvos Kari Uusitalo lomatunnelmissa Kemiön saarella 2013, vierellä vaimo Anitta. Kuva: Kaarina Pärssinen.

Perjantai 10. heinäkuuta 2015

Yhteistyön voimaa

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallituksen puheenjohtajana kirjoittelen ensimmäistä pääkirjoitustani sekä luotsaan Pyhäjärvi-juhlia.

Juhlien viimekertaisesta järjestelyvastuustani ei ole kuin neljä kesää, paljon on kuitenkin sinäkin aikana Vuoksessa vettä virrannut ja maailman tilanne muuttunut. Säätiömme jatkaa entisillä toimintatavoillaan kuitenkin unohtamatta tulevien vuosien merkittäviä haasteita. Hallinto pohtiikin tulevien vuosien strategiaa ja toimintamme kehittämistä tulevissa kokouksissamme. Keräämme myös juhlistamme vierailta palautetta juhlomme tulevaisuuden kehittämiseksi, toivonkin sitä mahdollisimman monelta juhlaan osallistujalta, Sinultakin.

Juhlien järjestämisen kumppanuusseuroja toivon rohkeasti jatkossakin ottamaan haasteen vastaan, yhdessä huolehdimme arvokkaan perintemme jatkuvuudesta tulevienkin sukupolvien kotiseutuseiteen.

Sastamalassa olemme tehneet töitä sen eteen, että myös yksipäiväisten juhlien anti muistuttaa meitä rakkaasta Karjalastamme ja vie meidät muistojen matkalle kotiseudullemme Pyhäjärvelle. Juhliemme teemana ovat ylisukupolvisuus sekä kirjallisuus, olemmehan juhlimassa Suomen Kirjapääkaupungissa. Ylisukupolvisuudella pyrimme, että useimmissa perheissä juhlatkalle lähtisivät sekä perheen/suvun nuorimmat että vartuneemmat, näin me saisimme juhlan kautta siirrettyä mielenkiintoa entistä useammalle tulevaisuudenkin juhlijalle.

Kirjallisuus tulee monellakin tavalla esille, Puks-taavissa on esillä pyhäjärveläistä kirjallisuutta sekä juhlapaikalla on useita kirjailijoita esittelemässä omaa tuotantoaan.

Juhlamessusta olemme tehneet aivan erityyppisen kuin olemme tottuneet näkemään, mutta uskon, että toteutuksemme tuo jokaiselle läsnäolijalle syvyyttä entistä enemmän päivän ajatuksiin. Juhlapäivässä olemme aikataulullisesti pyrkineet järjestämään riittävästi aikaa myös tavata ja haastella tuttuja kanssa, voit aloittaa vaikkapa aamukahvilla juhlapaikalla Sylvään koululla ja siirtyä sieltä bussilla juhlamessuun Tyrvään kirkkoon.

Kannustan myös paljasjalkaisia sastamalaisia lähtemään juhlille mukaan ja tekemään tutustumismatkan juhlomme kautta karjalaisuuteen iloisten pyhäjärveläisten seurassa.

Juhlalehtemme jaoimme teille Vammalan keskustan alueen asukkailla, jotta tutustuminen meidän juhliimme näin etukäteen innostaisi osallistumaan myös mukaan juhlapäivään.

Kiitän kaikkia yhteistyökumppaneita, lehden mainostajia, talkoolaisia, Sastamalan kaupunkia sekä Sastamalan seurakuntaa äärimmäisen hyvästä ja ansiokkaasta juhlien onnistumisen eteen tehdystä työstä näin ennen juhliä sekä tulevan juhlapäivän aikana.

Erityisen kiitoksen ansaitsevat juhlatoimikunnan jäsenet, olette tehneet valtavan työn ja rutiinomaisesti olette valmistelleet monia yksityiskohtia minun hoidellessani vetovastuuta eduskuntatyöni ohella Helsingistä käsin.

Tervetuloa juhlillemme nauttimaan yhdessäolosta, tapaamaan tuttuja sekä tutustuttamaan sukusi jäseniä kesäsiini kihuihimme.

PERTTI HAKANEN

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallituksen puheenjohtaja

Tervetuloa Sastamalaan!

Sodan jälkeen Suomi joutui luovuttamaan Karjalan. Yli 400 000 asukasta menetti kotinsa. Karjalan kannaksella Laatokan rannalla sijainneen Vpl. Pyhäjärven asukkaat sijoitettiin pääosin nykyiseen Sastamalaan ja sen lähialueille.

Karjalainen kulttuuri onkin tänne tulneiden karjalaisten myötä rikastuttanut seutumme omaa kulttuuria. Tämä näkyy erinomaisella tavalla niin rakennusperinteessä, käsityöissä kuin ruokakulttuurissakin.

Tämän johdosta olemmekin erittäin iloisia, että entiset pyhäjärveläiset ja myös muut karjalaiset kokoontuvat viettämään Pyhäjärvi-juhliä nimenomaan Sastamalaan.

Pyhäjärven kunnan perustamisvuotena voitaneen pitää vuotta 1735, jolloin se erosi Käkisalmen seurakunnasta. Sastamalan kaupungin historialliset juuret ovat puolestaan kaukana keskiajalla. Ensimmäinen maininta Sastamalasta löytyy jo vuodelta 1303.

Nykymuotoisena Sastamala on kuitenkin varsin nuori kaupunki. Vuonna 2009 Vammalan kaupunki, Mouhijärven kunta ja Äetsän kunta perustivat uuden kaupungin. Jo tätä ennen Suodenniemi oli liittynyt Vammalaan ja Kiikoinen täydensi kokonaisuuden kuntaliitoksen myötä vuonna 2013. Todettakoon, että pyhäjärveläisiä on aikoinaan sijoitettu kaikkiin edellä mainittuihin Sastamalan kaupungin osiin.

Tällä hetkellä Sastamala on vahva yrittäjäkaupunki sekä monipuolinen kulttuuri- ja urheilukaupunki. Hyvinvointimme perustuu suureen joukkoon kehittyviä yrityksiä, joiden osaaminen on huipputasoa. Yrityksissä työskentelee sitoutunut henkilökunta ja yrityksiä johdetaan ammattitaitoisesti. Sastamalan elinkeinorakenne on monipuolinen ja yrittäjyys näkyvissä kaupungissa vahvasti.

Samana viikonloppuna, kun Vpl Pyhäjärvi-juhliä vietetään, on Sastamalassa myös merkittävä musiikkitapahtuma Sastamala Gregoriana. Tapahtumalla on keskeinen ja merkittävä rooli niin paikallisesti, kansallisesti kuin myös kansainvälisesti.

Tapahtuma on ainutlaatuinen vanhan musiikin tapahtuma, jossa huipputason taiteellinen osaaminen on yhdistetty huikeaan ympäristöön. Rautaveden kulttuurimaisema ja keskiaikaiset kirkot luovat puitteet, jossa niin esiintyvät taiteilijat kuin myös kuulijat voivat kokea musiikkilämyksen, mikä ei ole mahdollista missään muualla.

Tänä vuonna keskiajan, renessanssin ja barokin mestariteoksia kuullaan teemalla "Juhlaa ja musiikkia". Monipuolista ohjelmaa täydentävät ilmaiskonsertti sekä kansainvälinen mestarikurssi.

Toivotan Sastamalan kaupungin puolesta Vpl Pyhäjärvi-juhlien osallistujat lämpimästi tervetulleiksi Sastamalaan. Toivottavasti teiltä jää aikaa myös tutustua itse kaupunkiin, sen luontoon, kulttuuriin ja nähtävyyksiin tai Sastamala Gregorianan konsertteihin.

Tervetuloa viihtymään Sastamalaan!

JARKKO MALMBERG
kaupunginjohtaja

Vpl. Pyhäjärvi-juhlat Sastamalassa 19.7.2015

Juhlamessu, Karjalainen Kansanmessu
Tyrvään kirkko klo 10.00

Liturgia Ari Paavilainen
Avustajat Silja ja Juhani Forsberg, Tarja Kopalainen,
 Mirja Tenkanen, Raimo Vuoristo

Karjalaisen Kansanmessun toteutus
PieniSuuriMissio

Kolehti Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hengelliseen työhön

Lipunkantajat Markku Pärssinen, Kari Äikäs
 ja Rauno Pajunen

Kunniavartio Suomen lipulla
Markku Lindroos, Pekka Salonen

Kunniakäynti sankarihaudalla ja Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä

Airueet Eija Puusa, Sirpa Niskanen,
 Marjaana Pajunen ja Linda Voittomäki

Seppeleen laskijat
Yrjö S. Kaasalainen ja Pirjo Kiiala
Sami Karmala ja Irja Kärki

Puhe Pertti Hakanen

Kaiun 100-vuotismuistoviesti
Keskusurheilukenttä klo 12.30

Kilpaillaan Vammalan Karjalaseuran
lahjoittamasta kiertopalkinnosta

Kilpailun johtaja Oiva Kaasalainen
Kilpailun kuuluttaja Yrjö S. Kaasalainen

HUOM:
Kilpailuun ilmoittautumisaikaa on jatkettu ke 15.7. asti.
JA OIKEA TILINUMERO ilmoittautumiseen
on FI3856600620104596

Tule mukaan sukuseminaariin!

Sukuseminaarin tapahtumapaikkana on päiväjuhlan jälkeen
Sastamalan Sylvään koulun auditorio.
Sukuseminaarissa on sukuseuroilla jälleen tilaisuus
kokoontua jatkamaan keskustelua myös pienryhmätiloissa.
Seurojen tilavaraukset pyydetään jättämään pikaisesti
Maileena Hyytille: maileena.hyyti(a)gmail.com.
Seminaarista ei peritä osallistumismaksua,
ja kanttiinista saa ostaa kahvia lisukkeineen.
Tervetuloa!

Päiväjuhla
Sylvään koulun juhlasali klo 14.30, ohjelmanlippu 15 euroa

Liput saapuvat

Yhteislaulu Karjalaisten laulu, säestys
 Kiikan torvisoittokunta,
 johtajana Risto Yli-Perttula

Tervehdyssanat Kansanedustaja Pertti Hakanen

Sastamalan kaupungin tervehdys
Kaupunginjohtaja Jarkko Malmberg

Musiikkiesitys Kiikan torvisoittokunta
 - Maasalon juhlararssi
 - Muistatko Monrepo’n, solistina Päivi Keiho

Juhlapuhe Elokuvaneuvos Kari Uusitalo

Musiikkiesitys Laina Tenkanen-Poikkeus, laulu
 Maria Piironen, säestys
 - Siellä lauloi linnut toisin
 - Kun lapsena ennen

Nuoren puheenvuoro
Jaana Koistinen

Voimisteluesitys Corallit, ohjaaja Terhi Kuusisto

Sketsi-ilottelu Taina Erkkilä ja Marju Inkinen

Musiikkiesitys Kiikan torvisoittokunta
 - Karjalan jääkärimarssi
 - Karjalan kunnalla

Stipendit Säätiön asiamies Pirjo Kiiala

Vuoden 2016 juhlat
Säätiön hallituksen pj. Pertti Hakanen

Päätössanat
Säätiön hallintoneuvoston pj. Esko Pulakka

Yhteislaulu Satakunnan laulu,
 säestys Kiikan torvisoittokunta

Liput poistuvat

Juonto Seija Hakanen

Maksuton
bussikuljetus
juhlapaikkojen
välillä

Muksulassa
ilmainen
lastenhoito
yli 3-vuotiaille

Kahvio ja juhlakanslia
avoinna aamusta iltaan!

Ruokailu
puffet-pöydästä
aikuiset 15 euroa,
7-15 v 7,50 e,
alle 7 v ilmaiseksi

Karjalanpaisti
Keitetyt perunat
Kasvisgratiini
Kreikkalainen salaatti
Rosolli
Leipä
Marjakiisseli ja
kermavaahto

Rakkaamme

**Markku Juhani
LUUKKANEN*** 6.6.1946 Hämeenkyrö
† 5.6.2015 Hämeenkyrö*Aamuna kauniin kesäisen
hiljeni sydän kultainen.
Vei Herra kotiin rakkaan,
hänet Taivaan rauhaan kantoi.*Kiittäen ja kaivaten
Ritva
Juha ja Tuire, Mari ja Vesa,
Katri ja Henri, Mikko ja Mervi
MaijaRakasta Äijää kaivaten:
Lotta, Elsa, Kaisa, Saimi, Elias ja
EnniSiunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.**Kersantti Arvi
Laulajaisen muistolle**

Laitilan Kaatuneitten Omaiset vietti kaatuneiden muistopäivänä 17.5.2015 70-vuotisjuhliaan. Yhdistykseemme kuuluu runsas 50 jäsentä, joukossa vielä yksi sotaleski, joka täytti keväällä 100 vuotta.

Kauniissa kevätssä viety juhla keräsi kiitettävästi paikkakuntalaisia ja kauempaakin tulleita vieraita. Ohjelman suorittajina oli useita sotaorpoja, sotaorpo-rovastin saarnasta alkaen. Melkoisen lisävarin toi Turun Laivaston soittokunnan mukanaolo niin sankarihaudoilla kuin pääjuhllassakin. Juhlpuheen piti eversti Petri Kosonen Säkylän varuskunnasta. Juhlan juontajana valitsin päätös-sanoiksi sotalesken ajatuksia 70 vuoden takaa, katkelmia äidin muistokirjoituksesta:

Kers. Arvi Laulajaisen muistolle

....Kun sain sanoman, että et tulisi enää koskaan luokseni, tunsin voimani lähtevän rinnastani ja sydämeni täytti kirvelevä tuska. Kapinoin Jumalaa vastaan, miksi Hän juuri nyt erotti meidät, kun elämämme oli vasta alussa ja onnemme oli kukkeimmillaan.

"Näkemiin vain rakas vaimoni", oli sinun viimeiset sanasi, kun lomalta lähtiessäsi hyvästelit minua Toivomuksenasi oli, että saisit laskea auran omasta kädestäsi poikiesi käteen ja että he kantaisivat sinut sitten haudan lepoon ylösnousemuksen aamua odottamaan. Mutta kesken loppui maallinen vaelluksesi ja kesken katkesivat ylevät ajatuksesi...

Kolme pientä poikaa jäi isäänsä kaipaamaan, äitinsä hoivaan täytyy heidän nyt luottaa. Mutta rukoilkaamme, että Jumala olisi mukana orpoja hoivaamassa ja turvana meille kaikille. Aseveljesi kertoivat, että Jumalan haltuun sinä meidät jätit... Jumala voi auttaa meitä surussamme ja kaikessa, kun vain rukouksessa käännyimme Hänen puoleensa. Vaikeata on ilman rukousta kestää tätä murhetta.

Muistan elävästi sen illan, jolloin minulta kysyit, uskalanko lähteä kanssasi pitkälle matkalle. Mutta et selittänyt kuinka pitkä matka on... Nyt on kuolema meidät erottanut, mutta jälleennäkemisen ilo on sitä suurempi, kun toivossa jaksaa kestää tämän eroajan. Siellä sinä olet meitä vastassa pienen Pentti-poikamme kanssa. Rauhaa lepoa vain, Jumala sinua siunatkoon!

Suurta rakkauttasi kiitollisuudella muistellen.

- Vaimosi Iida

Äitini sanoin: Menneitä kiitollisuudella ja kaipauksella muistellen!

PEKKA LAULAJAINEN
sotaorpo v. 1943**KERRO****PERHEUUTISET**

Pyhäjärvi-lehdessä. Julkaisemme joka numerossa tietoja perhetapahtumista. Muistathan kysyä asianosaisilta luvan ietojen julkaisuun, kiitos!

Kirkonsanoma**Jo Karjalan kunnailla...**

Suomessa keskustellaan yhä siitä, mikä on evakko-sanan oikea merkitys. Ovatko he pakolaisia vai jotain muuta, kun olivat oman maan kansalaisia? En tiedä, mitä kaikkea tähän kysymykseen sisältyy tänä päivänä, mutta ilmeisesti etymologian lisäksi myös jostain päivän poliittista.

Minulle evakot ovat evakkoja. Se on suomalainen sana, karjalainen sana, jolla on vain yksi väärentämätön merkitys. Saan olla ylpeä siitä, että minunkin taustaltani löytyy evakkoja.

Joitakin vuosia sitten kävin Sastamalassa tunteikkaan keskustelun. Paikallinen mies puhkesi kyyneliin kertoessaan lapsuudestaan. Evakot olivat hänelle pelastus. Paikkakunta oli yhtäkkiä täynnä muitakin ihmisiä, joille täällä ei ollut mitään. Evakot mursivat raskaan perinteen, jossa ihmisen arvo määräytyi pal-

jon sukutaustan ja talon perusteella. Evakot merkitsivät Suomessa monien rajojen murtumista, mikä oli monessa kohdin pelkästään hyvä asia.

Karjalaisuus on paljon muutakin kuin vain kaipuu menetetyille synnyinsijoille ja viime sotien aikaiset tapahtumat. Karjala on suomalaisuuden syntysija ja alkukoti. Kalevala ja muut suomalaisen identiteetin rakennuspalikat kuvasivat suomalaisuuden vanhana ja muinaisena kulttuurina, joka eli lähellä luontoa.

Paljon Kalevalan aineistosta kerättiin Itä-Suomesta. Suomalainen kansalliseepos kuvaa, kuinka Suomessa on aina eletty kulttuurin murroksessa. Maantieteellisestä eristäytyneisyydestä huolimatta uudet aatteet, ajatukset ja ihmiset ovat aina muuttaneet kulttuuriamme.

Olemme aina pyrkineet suhtautumaan muutoksiin pääasiassa rauhanomaisesti ja sopeutuvasti. Tämä on tyypillistä juuri karjalaisuudelle. Ehkä karu luontomme on opettanut meille jo varhain, että sopeutuminen tarkoittaa selviytymistä.

Pyhäjärvi-juhlilla ei vain muistella menneitä. Ne

ovat kansallisen kulttuurin parhaiden perinteiden juhla.

Tervetuloa Sastamalaan-Pyhäjärvi-juhlille!

ARI PAAVILAINEN
kirkkoherra
Sastamalan seurakunta**Muistoja Vpl. Pyhäjärven Rahkajärveltä**

Maija-Liisa Urpanen, o.s. Nännimäinen s. 11.3.1934 Vpl. Pyhäjärven Rahkajärvellä, k. 2.3.2015 Hämeenkyrössä.

Aino Sinikka Pehkonen o.s. Nännimäinen s. 25.9.1936 Vpl. Pyhäjärven Rahkajärvellä, k. 21.4.2015 Hämeenlinnassa.

Oli kovin surullista kuul-la Teidän pois menostanne viime keväätalven aikana vajaan kahden kuukauden välein.

Olittehan lisäksi ainoat sukulaiseni, jotka olivat syntyneet kylässämme ennen talvisotaa. Muistelen Teitä sekä edesmenneitä veljiänne Niiloa ja Olavia kaivaten.

Sisarusten vanhemmat olivat Nännimäisen Juho ja Hilma, o.s. Silvennoinen.

Maijan kastetilaisuus oli teillä kotona. Kummeiksi oli kutsuttu Hyttisen Anna-Liisa-täti ja Nännimäisen Onni-setä. Muistissani on vielä pöytä, jonka vieressä kaste tapahtui, ja miten kummit seisivat. Ajatuksissani näen vieläkin kaste-tapahtuman 7-vuotiaan tytön silmin.

Syyskesällä 1936 Sinikan Hilma-äiti kulki kotipihalla kaunis löysä, hihatön, kirkkaanpunainen silkkinmekko yllään. Kummitäti ylimääräinen pyöreys ei mitenkään kiinnittänyt huomiotani, vaan ainoastaan hänen kaunis pukunsa. Lapsuudessa kaikki naisten asiat olivat lasten kuulumattomissa. Kun sitten Sinikka syntyi, kuulin mummoni kertovan pihalla oleville naisille:

"Juholle ja Hilmalle on tullut pitkämatkainen vieras". Toki aikuiset, tai niin

kuin silloin kutsuttiin, "isot ihmiset" sen tiesivät, mistä oli kyse. Lapset sen sijaan saivat kasvaa ja varttua sekä kysellä monta kertaa, mitä pitkämatkaisella tarkoitettiin.

Kaikki rahkajärveläiset olivat siihen aikaan pyöräytetty maailmaan saunassa. Sinikka oli ensimmäinen lapsi, joka näki maailman vajan kamarissa. Sehän oli aikuisista ihmisistä merkilistä, miksi se tapahtui kamarissa. Olihan siinä päivittelemistä tai nykykielellä ihmettelemistä.

Vuodelta 1939 muistan tapauksen, kun pieni 3-vuotias Sinikka taapersi kotini ohi. Asuimme noin puolen kilometrin päässä Sinikan kodista. Äitini sattui huomamaan, kun tytön tyylerö kulki yksin tietä pitkin. Hän nappasi lapsen syliinsä ja kysyi: Mihin sinä olet menossa? Tähän Sinikka vastasi: "Menen isää katsomaan." Hänen isänsä oli Taipaleessa reservissä. Tytöllä oli oikea suunta, mutta mihin olisi ehtinyt, jos häntä ei olisi huomattu.

Tällaisia muutamia muistoja tuli mieleeni, kun ajattelen aikoja siellä rakkaassa Karjalassa.

KERTTU
PELTONEN
ent. Nännimäinen,
Rahkajärveltä

Urpanen pihassa Hämeenkyrössä otettu kuva. Vasemmalta Maija-Liisa Urpanen, Meeri Nännimäinen (Niilo N. leski), Kerttu Peltonen ja Aino Sinikka Pehkonen.

Pehkosen kesämaja Hämeenlinnassa.

vpl. Pyhäjärvi

Kotisivut osoitteessa:
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Muistokirjoituksia

Mummomme Kerttu Pakarisen muistolle

Emäntä Kerttu Pakarinen, o.s. Happonen, kuoli 4. tammikuuta 2015 Sastamalassa, lähes 91 vuoden ikäisenä. Hän oli syntynyt 4. helmikuuta 1924 Salitsanrannan kylässä Pyhäjärven rannalla, jossa hän myös vietti lapsuus- ja nuoruusvuotensa.

Mummo oli lähellä syntä rekeen järven jäälle, koska lääkäriin oli matkaa, mutta onnekaasti perhe ehti läheiseen taloon, ja mummo pääsi turvallisesti maailmaan. Perheeseen kuului äiti Ida, isä Eelis, isovelji Kaarlo ja pikkusisko Taimi. Perheeseen oli syntynyt ennen mummoa ”pikku-Kerttu”, joka kuoli pikkuvauvana.

Kotoa Pyhäjärven rannalta oli matkaa kirkolle kahdeksan kilometriä, asemalle 15 km, Käkisalmeen 30 km, Laatokan rantaan 6 km ja Sortanlahteen 12 km. Mummo on kirjoittanut, että välimatkat olivat noinmatkoja.

Lapsuus ja nuoruus oli onnellista aikaa kauniissa Karjalassa, jota mummo usein muisteli. Kesäisin käytiin uimassa kirkasvetisellä Kuoppalammilla. Mummo oli kirjoittanut muistiin, että kesä oli Kannaksella usein leppoisa ja lämmin. Talvella hiihdettiin, usein myös leikkimielisesti kilpaakin.

Eräs surullinen tapaus nuoruudesta oli jäänyt erityisenä mummon mieleen. Vaikka muisti oli jo suurelta osin viime vuosina mennyt, vielä viimeisenä kesänä mummo muisteli, kuinka isä Eelis oli kuollut naapurin pellolle ja viisaat hevoset eivät olleet jääneet syömään heinää, vaan juosseet korskuen pihaan, kuin ilmoittaen, että jokin oli hätänä. Mummo muisti myös, että hän joutui hevosen ohjaksiin ja viemään isänsä ruumishuoneelle.

Vuonna 1939 alkanut talvisota pakotti karjalaisväen lähtemään evakkoon, josta jatkosodan alettua palattiin takaisin Karjalaan. Lopullisesti evakkoon oli lähdettävä jatkosodan loppupuolella, ja mummo perheineen matkasi Alavudelle,

josta siirryttiin Tyrvälle.

Mummo ja Vilho-pappa vihittiin vuonna 1945, ja häitä tanssittiin Rautajoen kartanossa Rautaveden rannalla. Ensin asuttiin Iso-livarin tilaa yhdessä papan veljen Matin ja hänen perheensä kanssa, myöhemmin vuonna 1959 rakennettiin oma talo Iso-livarin naapuriin. Poika Kari syntyi 1947 ja tytär Maija 1950. Vuodet Laukulassa olivat työntäyteisiä, mutta onnellisia. Mummo ja pappa viljelivät maata ja pitivät karjaa.

Hautajaisissa mummo muistettiin ahkerana ja työtäpelkäämättömänä ihmisenä, aamulla ensin mummo hoiti lehmät, navetasta tultuaan hän usein leipoi ja laitto ruokaa, teki erilaisia käsitöitä, piti kodin siistinä, kesällä hoiti hyötypuutarhaa ja piti pihan kauniina; jonain vuonna piha sai palkinnonkin!

Ja ehtiä harrastaa vielä järjestötoimintaan. Mummo oli mukana mm. Marttatoiminnassa aktiivijäsenenä, samoin hän kävi ahkerasti kudonta-asemalla Vammalan keskustassa, jossa syntyi monenlaisia upeita käsitöitä.

Mummo oli ihmis- ja sukurakas ihminen, mummolassa oli usein ihmisiä kylässä, esimerkiksi mummon siskon ja veljen perheet tulivat kaupungista varsin usein kesällä auttamaan maatalon töissä ja nauttimaan maalaismaisemasta. Mummon tekemä ruoka oli erityisen maukasta.

Petra muistaa lapsuusvuosiltaan, kuinka pappa kävi kalassa, ja mummo keitteli saaliista herkullisen

kalakeiton. Leivinuunissa mummo paistoi ruisleivät, piirakat ja karjalanpaistin, voi että kuinka herkullista oli kastaa piirakkaa paistiliemeen.

Syksyisin käytiin marjassa ja sienessä, ja metsän ja oman puutarhan sadosta mummo loihti mm. sienisalaatin ja marjapiiraat sekä hillot. Anu muistaa yhteiset mustikkaretket, joiden sadosta mummo leipoi maailman herkullisinta mustikapiirakkaa.

Petran herkkua oli mummon tekemä leipäressu, Anun erityisesti karjalanpiirakat. Myöhemminkin vuosina karjalanpiirakat kuuluivat ehdottomana osana kahvipöytään. Onneksi mummo ehti tätä piirakantekotaitoa opettaa myös meille lapsenlapsille. Mummon kummipojan vaimo muisteli hautajaisissa, kuinka mummo vei nuorellepäriille ensimmäiseen yhteiseen kotiin lämpimiä karjalanpiirakoita, jotka sitten veivät kielen mennessään.

Vuonna 1977 Vilho-pappa kuoli, ja mummo jäi yksin pitämään taloa Laukulaan. Outokumpu pakolunasti talon 1979, joten taas oli pakkolähtö edessä. Mummo muutti ensin asumaan Varilaan Pukkikujalle omakotitaloon, jossa asuikin kuutisen vuotta. Vuonna 1985 mummo muutti uuteen osakkeeseen Vammalan keskustaan Vapaudenkadulle, jossa asui sitten siihen asti, kunnes viime kesänä oli viimeinen, pakollinen muutto vanhainkotiin Hopulle.

Iloa mummon elämään toivat myös viisi lapsenlastenlasta. Jokainen heistä oli yhtä tärkeä mummolle ja monet hauskat leikit leikittiin isomummon kanssa.

Mummo oli myös eläinrakas ihminen. Petra muistaa, kuinka mummo itki, kun teurasauto vei mummolle rakkaat lehmät teuraaksi. Hän hoiti eläimet esimerkiksi, ja lasten sekä lapsenlasten koirat ja kissat olivat mummolle tärkeitä ja tervetulleita mummon luo vierailulle. Karjalassa ollutta Jasse-koiraa mummo muisteli usein, kuinka se toi läheisestä ojaista vesirottia näytille kotiväelle.

Mummo oli myös uskonnollinen ja isänmaallinen ihminen, ja hänellä oli monia luottamustehtäviä kirkon piirissä. Eräässä puheessaan, jonka mummo on ilmeisesti pitänyt veteraaneille, hän kirjoitti lopuksi: ”Ei isänmaa ole hyljännyt lastaan. Se äidin lailla tuli lastansa vastaan. Näin käynyt on Suomessa ainoastaan.”

Mummoa pyydettiin usein erilaisiin tapahtumiin lausumaan runoja, ja se oli mummolle rakas harrastus monta vuosikymmentä.

Ehdimme nähdä mummon vielä päivää ennen hänen kuolemaansa. Mummo ei paljon jaksanut enää puhua, mutta hän sanoi hiljaa ”kiitos”.

Nyt on kuitenkin meidän vuoromme kiittää sinua mummo. Saimme sinulta tärkeitä elämänohjeita ja -oppeja, sitkeyttä ja sisua, ja vaikka mummolla ei ollut aina elämässään helppoa, hän jaksoi sitkeästi jatkaa viimeiseen asti.

Mummo oli kerännyt erilaisia runoja, joista yksi oli Uuno Kailaan Karavaanin runon rivit: ”Niin päättyvät kerran askeleet vaelta-jilta, kukin vuorollaan on nukkuma syliin maan.”

Mummoa rakkaudella muistaen pojantyttäret

PETRA PAKARINEN
ANU SUONPÄÄ

Merkkipäiviä

Anja Mäkinen 85 vuotta

Toukokuun 27. päivänä 2015 täytti 85 vuotta Anja Mäkinen o.s. Kiiski Turussa. Pieni sukulaisten ja ystävien joukko kävi onnittelemassa päiväsankaria.

Anja on pirteä ja terävämuistinen, liikkumiseen hän tarvitsee vähän apuvälinettä. Hän asuu yksin kauniissa kodissaan, mutta poika ja tytär käyvät usein Anjan luona, kun asuvat lähellä.

Karjalan muistot ja matkat sinne 90-luvulla ovat usein mielessä. Enää ei ole voimia lähteä kotiseutumatkalle. Pyhäjärven Yläläppää on Anjan syntymäpaikka. Huittisiin päättyi evakkotie 1947. Turussa hän on asunut jo 60 vuotta.

Me kaikki suku ja ystävät toivomme valoisia elämänpäiviä Anjalle ja Taivaan Isän siunausta.

veli HEIKKI

Anja ja Karjalan kotipihasta tuodut ja Huittisissa kasvavat kullerot sylissä.

Väitöksiä

Anna Pulakka väitteli 5.6.2015 Tampereen yliopistossa kansainvälisestä lääketieteestä. Hänen aikaisemmat tutkintonsa ovat terveydenhoitaja (Tampereen terveydenhuolto-opilaitos), farmaseutti (Kuopion yliopisto) ja TtM (Tampereen yliopisto).

Vanhempansa ovat Ulla ja Esko Pulakka ja isänisä Veikko Pulakka Pyhäjärveltä.

Vuonna 2012 Anna sai apurahan Vpl Pyhäjärvi -seurasta Aune ja Vilho Kähösen rahastosta, jonka hän käytti matka-apurahana kongressimatkaan.

Anna Pulakka. Kuva: Jonne Renvall / Tampereen yliopisto.

Valmistuneita

Mika Saarinen valmistui Tampereen yliopistosta kasvatustieteiden maisteriksi.

Mikan vanhemmat Sirpa ja Leo Saarinen, Nokia. Sirpan vanhemmat Aira (o.s. Itäsalo) ja Aarne Pruuki, Kauvatsa. Airan vanhemmat Hilja (o.s. Luukkanen) ja Aleksanteri Itäsalo, Pyhäjärven Lahnavalkamasta.

Helsingin yliopistosta on filosofian maisteriksi valmistunut Maria Järvinen.

Marian vanhemmat ovat Riitta o.s. Orhanen ja Ari Järvinen, mummo Laura Orhanen on Selma ja Matti Hiiren tytär Pyhäjärven Konnitsasta.

Vihittyjä

Avioliittoon vihittiin Joki-oisten kirkossa 6.6.2015 Heljä Pirkkamaa ja Pasi Toivanen.

Heljän vanhemmat ovat Stiina-Liisa ja Juha Pirkkamaa. Juhan vanhemmat olivat Laina ja Väinö Pirkkamaa. Väinö oli kotoisin Enkkuan kylästä Vpl. Pyhäjärveltä.

Tiesitkö tämän Pyhäjärven vaakunasta?

Vaakunan kuviot on otettu Pyhäjärven kirkkoaholle 1936 pystytetystä lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkin huipulla olevasta lyhdystä, jonka yläpuolella oli Karjalan vaakunakuviot. Idea on rovasti Kaarle Viikan ja heraldisessa muotoilussa avusti heraldikko, graafikko Kaj Kajander, 1989.

Vaakunan selitys:

Punaishessa kentässä kultainen lipuke, jossa musta, kulmikas tylppäkärkinen ankkuriristi; ristin alin sakara muita pitempi. Lipukkeen yläpuolella kaksi irtonaista, toisiaan vastaan iskevää käsivartta, joista oikea pitelä miekkaa, vasen käyrää sapelaa; kaikki hopeaa.

Kansanedustaja, juhlatoimikunnan pj. Pertti Hakanen: Tärkeää olla yhtenä lenkkinä karjalaisuuteen

Vammalan Karjalaseura yhteistyökumppaneineen on valmiina vastaanottamaan Vpl. Pyhäjärvi-juhlien vieraat Sastamalaan sunnuntaina 19. heinäkuuta.

Yhdistyksen puheenjohtaja Pertti Hakasella on tuoreena kansanedustajana ollut kiireinen kevät, mutta karjalaisuuteen liittyvät tehtävät ovat hänelle kunniasia. Hakanen suostui kevättalvella myös Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallituksen puheenjohtajaksi, kun kymmenen vuotta tehtävää hoitanut Yrjö. S. Kaasalainen Harjavallasta halusi tehdä tietä seuraajalleen.

– Karjalaisuuden olen tiedostanut lapsesta asti, ja viime vuosien aikana tietoisuus on syventynyt mm. lukuisilla kotiseutumatkoinla Karjalan kannakselle. Meidän jälkipolvien tehtävä on kantaa kortemme kekoon, olla yhtenä lenkkinä ja jatkaa historian tunte- musta seuraaville sukupolville. Tämä on käytännön työtä karjalaisen kulttuurin eteen.

Työnjako tärkeää toimijoiden kesken

– Säätiö on hyvin hoidettu, ja siksi oli hyvä lupautua sen hallituksen johtoon, hän kiittelee edellisiä vastuunkantajia. – Puheenjohtaja ei kuitenkaan yksin tee kaikkea, vaan on tärkeää miettiä, miten tehtäviä voidaan jakaa.

Monissa järjestöissä toimiva Hakanen näkee nimenomaan tärkeäksi sen, että jokainen toimija kokee tehtävänsä mielekkääksi ja yhteishengen sitoutumalla saadaan paljon aikaan.

– Tarvitaan tunne, että tämä on meidän kaikkien juttu; ja silloin ei kellenkään tule liikaa töitä.

– Jossain vaiheessa on myös tärkeää pohtia, miten saadaan uusia ideoita esiin säätiön toimintaan, mitä tulevaisuudelta odotetaan, mihin on syytä varautua.

Juhlaväkeä sadoittain tulossa Sastamalaan
Edellisistä vuosista poiketen Viipurin läänin Pyhäjärven pitäjäjuhlat järjestetään nyt yksipäiväisenä aiempien kaksipäiväisten kihujen sijaan. Sunnuntaipäivään 19.7. on kuitenkin saatu mahtumaan paljon ohjelmaa ja juhlatoimikunta odottaakin monisatapäistä yleisöä paikalle. Juhlaväki saa halutessaan täyttää myös palautelomakkeen silmälläpitäen tulevien vuosien juhla- järjestelyjä.

Juhla- järjestelyjä on vii- lat- tu monissa kokouksissa ja pienemmissä palaverissa. Kun seuraa pj. Pertti Hakanen, Karjalaseuran sihteeri Maileena Hyyti ja juhlien juontaja Seija Hakanen palaveria, niin jo yhdeltä istumalta tulee kymmeniä pieniä yksityiskohtia, mitä eri tahoilta varmistellaan lippuvartioista istumapaikkoihin, liikennejärjestelyistä lipunmyyntiin ja juhlasalin koristeluista piirakanleivontaan.

– Meillä on juuri ennen juhlia talkoot, joissa paistetaan tuhat karjalanpiirakkia, kertoo Hyyti.

Ruokailuun on luvassa puffet-pöytä, jossa pääruoka karjalanpaistin lisäksi on runsaasti muuta ammennettavaa. Lisäksi tarjolla on kahvilapuolen antimia karjalanpiirakoista makeisiin syötäviin, lasten mehuja ja jäätelöitä unohtamatta.

Juhlapaikalle Sylvään koululle on myös järjestetty päi-

väjuhlan ajaksi ilmainen lastenhoitopalvelu Muksula, jonne yli kolmivuotiaat lapset voi jättää valvottuun päivähöytöön.

– Ylisukupolvisuus on yksi juhlan teema, ja toivomme kovasti vieraiden tulevan mukaan monen sukupolven voimalla, kannustavat järjestäjät.

Koe Karjalainen kansanmessu

Karjalainen kansanmessu kutsuu juhlavieraat Tyrvään kirkkoon. Luvassa on saarnanäytelmä, joka kannattaa kokea. Saarnanäytelmän ideoinnista vastaa PieniSuuriMissio, käsikirjoittajana Maria Piironen. Näytelmää ryydittävät vanhat valokuvat ja ääniefektit. Kirkonmenoihin liittyy perinteiseen tapaan ehtoollisen vietto.

Jo kirkkoon tulevat saavat juhlien 20-sivuisen käsi- ohjelman, josta messun menoja voi seurata ja yhtyä laulunsanoihin.

– Teimme poikkeuksellisen ison käsiohjelman yleisön palvelemiseksi ja samalla siitä saa juhlat kattavan muiston mukaansa, toteaa Pertti Hakanen.

Messun jälkeen on vuorossa kunniakäynti sankarihaudalla ja Karjalaan jääneiden muistomerkillä. Rankemman sateen sattuessa seppeleenlaskuihin liittyvät puheenvuorot kuul- laan kirkossa.

Bussikyytiä, puffetti ja rupatteluaikaa

Jotta juhlavieraiden ei tarvitse kulkea joka väliä omalla autollaan, voivat vieraat ajaa aamulla suoraan pääjuhlapaikka Sylvään koululle. Sieltä linja-auto

kuljettaa kirkkoon, kirkon- meno- jen jälkeen Kaiun 100-vuotismuistoviestiin, takaisin kirkolle ja juhlapaikal- le. Tämä juhlapaikkojen välinen bussikuljetus on ilmainen.

Urheilu- ja voimistelu- seura Kaiun juhla- viestiin ilmoittautumisaikaa on pidennetty 15.7. asti; kerää siis vielä joukkue ja kiri mukaan 100-vuotisjuhla- viestiin!

Päiväjuhla alkaa klo 14.30. Sitä ennen on tar- koituksella varattu aikaa vaikkapa sukujen tapaami- siin ja ystävien ja tuttavien kanssa rupatteluun. Ruokailla puffetpöydästä on mahdollista aina klo 14.15 asti, joten muonajonoja voi välttää koulun uudistetussa ruokasalissa. Kahvio ja juh- lakanslia ovat avoinna koko päivän.

Seuratoimintaa on mah- dollista esitellä aulatil- loissa, ja myyntipöytiä voi vielä kysellä Maileena Hyytiltä.

Päiväjuhlassa monipuolinen ohjelma

Päiväjuhlan noin paritunti- sen ohjelman musiikkipuol- lesta huolehtii mm. Kiikan torvisoittokunta, joka myös säestää yhteislaulut. Juhlapuhujaksi saapuu Pyhäjärvellä syntynyt eloku- vaneuvos Kari Uusitalo.

Päiväjuhlan jälkeen alkaa sukuseminaari klo 17, jossa esitelmien jälkeen sukuseu- rat voivat jakaantua pien- ryhmiin aihepiiriä jatka- maan. Sukuseminaariin ei ole pääsymaksua, ja kahvia voi edelleen ostaa kantti- nista.

Ja kun juhlayleisö lähtee tahoilleen, niin järjestäjien talkoot jatkuvat tilojen siivouksella ja tavaroiden poiskuljetuksella. Tässä vai- heessa kuulemma paikalle astuvat yhteistyökumppa- neista mm. reserviläiset ja rauhanturvaajat. Eli siis puoli Sastamalaa lienee vi- ritetty mukaan Vpl. Pyhä- järvi-juhlien järjestämiseen...

Syksyllä Vammalan Kar- jalaseura ry:llä on toinenkin suuri juhlan paikka. Seura viettää 70-vuotisjuhlaan sunnuntaina 20.9. kirkon- meno- jen, juhla- lounaan ja pääjuhlan myötä.

Monta rautaa tulessa

Kun maaliskuussa 2015 Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallintoneuvosto oli kokoon- tunut ja tehnyt omat valin- tansa säätiön luottamuste- häviin, oli hallituksen aika kokoontua ja valita uusi puheenjohtaja. Käytyjen keskustelujen jälkeen Pertti Hakanen, 46, Sastamalasta otti tehtävän harteilleen.

– Tietysti sillä mielellä, että yhdessä tehdään ja töi- tä jaetaan. Tätä ajatusta hal- litus tuki. Syyspuolella pi- tää sitten miettiä, miten teh- täviä käytännössä jaetaan, toteaa Hakanen, jonka ka- lenteria täyttää huhtikuussa 4709 äänen voimalla saatu mandaatti Suomen Kes- kustan kansanedustajaksi.

Hän myös luotsaa Pir- kanmaan kansanedustajien ryhmää, ja lisäksi hänellä on lukuisia muita luotta- mustoimia, kuten Pirkan- maan maakuntahallituksen ja MTK:n Keskusliiton johtokunnassa.

Kotikonnuillaan Sasta- malassa hän on Vammalan Karjalaseuran pj, sekä Vam- malassa auto- ja traktori- museota ylläpitävän Sep- po J. Kotajärvi-säätiön pu- heenjohtaja, ja isänsä puo- len sukuseuran veturi.

Kansanedustajan tehtä- viin Hakanen pyrki aiem- min vuonna 2011, mutta tehtävä aukesi nyt toisella yrittämällä 2015. Työ on tiennyt kiirettä ja kakko- sasannon vuokraamista Helsingistä, reissaamista ja moniin tapahtumiin osal- listumista – samalla kun edelleen on hoidettavana maatila lihasiankasvatuksi- neen ja viljelyksineen Sup- pulan tilalla Sastamalassa.

– Kansanedustajan työ- tä on osallistua ja olla saata- villa, käytettävissä, kuunte- lemassa, pitämässä yhteyttä kenttään ja äänestäjiin. Muun muassa MTK:n ko- koukset ja tapaamiset työ- listävät, mutta haluan siellä- kin hoitaa tehtävät, mitä olen luvannut. Samalla se antaa tietysti perspektiiviä tuottajakenttään oman maatilayrittäjyyden ohella.

Suppulan tilalle tulee emakkotiloilta kasvatetta- vaksi satsi noin 30-kiloisia porsaita muutaman kerran- vuodesa. Possuja lihotetaan 100-110 päivää, ja niiden teurastamoon lähdon jäl- keen tulee piakkoin taas uusi tuotantoryhmä.

– Nyt on kesällä pidetty pari kuukautta taukoa, seu- raavat possut tulevat hei- näkuun lopulla.

Seija Hakanen, Mailee- na Hyyti ja Pertti Haka- nen viimeistelemässä Pyhäjärvi-juhlien järjes- telyä. Juhlia tekevät kymmenet talkoolaiset paikkakunnan eri järjes- töistä.

Kun kansanedustaja Hakanen hoitelee poliitikon tointaan Arkadianmäellä, kotitilasta vastaa vaimo Seija Hakanen, o.s. Leppäkoski. Hyvänä apuna nykyisin ovat myös lapset Lotta, 18, Lari 16, ja Lenni Hakanen, 12.

Yksi tämän kesän eduskunnan istuntotauon tärkeimpiä tehtäviä Pertti Hakaselle onkin saattaa loppuun Lotan autokouluopinnot, joita isä-Pertti luotsaa.

– Se on luottamustehtävä tyttäreltä. Nämä ajotunnit ovat olleet meille oikein mukavaa yhteistä aikaa.

Pertti Hakanen on pyhäjärveläisjuurinen äidin puolelta ja isän puolelta tyrvääläinen. Äiti Jenny o.s. Savolainen oli lähtöisin Pyhäjärven Pyhäkylästä ja isä Arvo Hakanen on Tyrväältä. Äidin vanhemmat olivat Matti ja Katri Savolainen.

Karjalanmatkoja Hakasen perhe on tehnyt vuodesta 2002 alkaen, vain yksi vuosi on jäänyt väliin, ja lapsia on vuorotellen otettu mukaan ”juurihoitoon”. Pian Sastamalan Vpl. Pyhäjärvi-juhlien jälkeen Pertti luotsaa noin 30-henkistä ryhmää taas kerran Kanakselle.

– Nyt mennään ensin Lappeenrantaan, sieltä laivalla Saimaan kanavaa pitkin Viipuriin ja sitten taas bussilla eteenpäin sotahistoriallisiin ja karjalaisten sukukohteisiin.

Pari viime vuosikymmentä majoituspaikkoina pyhäjärveläisillä on pääsääntöisesti ollut Musakan Lomaranta Pyhäjärven rannalla. Nytkin Antti Musakka ottaa vieraita vastaan, mutta vastarannalta vuokraamallaan lomakohteella. Lomarannan hän on vuokrannut venäläisturisteja palvelemaan tämän vuoden loppuun.

– Musakan Lomaranta Pyhäjärvellä on ollut tärkeä kohde meille kotiseutumakaajille, ja Antti Musakka on persoonallaan ja palvelullaan varmasti ”pelastanut” monien kotiseutumatoja. Odotamme nyt, mikä on Antin yritystoiminnan jatko Kannaksella.

Joka tapauksessa Pertti Hakanen toivoo, että kar-

jalajuuriset ja karjalaisuudesta kiinnostuneet edelleen tekevät matkoja Kanakselle.

– Minä en pelkää lähteä Venäjälle. Jos jotain uhkaa matkustamisen suhteen tulisi, Ulkoministeriö kyllä varoittaisi siitä.

Onko Suomen sitten syytä pelätä Venäjää nykyisten tapahtumien valossa?

– Suomella ei ole tällä hetkellä sotilaallista uhkaa. Olemme osa EU:ta ja samalla ylläpidämme suhteita isoon naapurimme Venäjään.

– Toki turvallisuustilanne Euroopassa ja koko globaalissa maailmassa on muuttunut, ja tilannetta pitää seurata. Suomen tulevassa puolustuselonteossa selvitetään Naton hyödyt ja uhat ja mahdollisuudet. Kun Baltian maat ovat jo Natossa, niin täytyy tietysti miettiä, millainen alusta Suomi olisi, jos joku kriisi puhkeaisi, muotoilee Hakanen.

Karjalan palauksen esille ottaminen ei kansanedustaja Hakasen mukaan ole nykyisin ja vallitsevassa turvallisuustilanteessa realismia; otollisin aika siihen olisi ollut Neuvostoliiton hajomisen aikaan.

– Haluaisin Karjalan takaisin Suomelle ja ajaisin Karjalan palauttamista, jos se olisi realistista. Luonnonvarojen riittävyys – metsät, pellot, vesivoima yms. – niillä Kannas ehkä pystyttäisiin rakentamaan ja elävöittämään, mutta entäpä siellä asuva nykyväestö, infrastruktuurin rakentaminen, kulttuurin kääntäminen? Entä moniko karjalaisten jälkipolvista olisi sinne todella valmis lähtemään? Lomalaisina joskus ehkä, enemmän vasta olojen korjaantumisen jälkeen tulevina vuosikymmeninä?

Kotiseutumatoille ja juurien, karjalaisen kulttuurin ja perinteen vaalimiseen sen hän kuitenkin kannustaa vahvasti kaikkia sukupolvia.

– Karjalaisille juhlille ja järjestöihin toivotetaan lämpimästi tervetulleeksi kaikki karjalaisuudesta ja sitä kautta koko Suomen historiasta kiinnostuneet.

MARJO
RISTILÄ-TOIKKA

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallitus, suluissa varajäsen:

- * Pertti Hakanen, Sastamala (Mauri Hauhia, Turku)
- * Juhani Forsberg, Helsinki (Tarja Kopalainen, Sastamala)
- * Kirsti Naskali, Nokia (Yrjö Inkinen, Huittinen)
- * Pirjo Kiiala, Tampere (Tuomo Hinkkanen, Kokemäki)
- * Markku Pärssinen, Sastamala (Kari Äikäs, Sastamala)

Suvun juuret kiinnostavat Vammalan Karjalaseuran sihteerä

Yksi ahkerista Vpl. Pyhäjärvi-juhlien valmistelijoista on Vammalan Karjalaseuran sihteeri Maileena Hyyti, o.s. Rasilainen. Hänen juuriaan Karjalan kannaksella löytyy sekä Pyhäjärveltä että Sakkolasta.

– Juuret ja sukututkimus ovat kiinnostaneet minua aina, mutta varsinaisesti liityin Vammalan Karjalaseuraan vasta 2010 edellisen puheenjohtajamme ja naapurini Pekka Salosen toimesta. Marraskuussa 2011 alkoikin sitten jo hallitustyöskentely ja sihteerin pesti.

Sihteerin työt ja monet juhliin liittyvät valmistelut ovat sujuneet luonnikkaasti; Maileena on koulutukseltaan laskentamerkonomi.

– Olen työurastani suurimman osan tehnyt yksityisessä teollisuudessa toimien erilaisissa taloushallinnon tehtävissä kirjanpitäjänä, toimistonhoitajana, toimistopäällikkönä yms. Nyt olen ollut runsaat 6,5 vuotta Sastamalan koulutuskuntayhtymässä aikuis- koulutuksessa talous- ja hallintosihteerinä, josta olen siirtymässä eläkkeelle syyskuun alusta.

Onnittelut siis tulevalle eläkeläiselle vapaa-ajan vuosiin! Suomen kirjaääkkaupunkki Sastamalassa asuva Maileena on innokas lukutoukka.

– Minun kaikkein rakain harrastukseni on lukeminen, kirjoja onkin kertynyt sitten rustaksi. Pidän myös uimisesta sekä kesällä että talvella, myös avannossa.

Isän suku Karjalasta, äidin Satakunnasta

Mutta kerro tarkemmin juuristasi ja suvustasi, kiitos.

– Olen syntynyt 26.8. 1952 Huittisissa Hely ja Paul Rasilaisen esikoisena, sain myöhemmin kaksi veljeä, Markun 1954 ja Karin 1960. Muutimme 1954 huhtikuussa Keikyään, jossa veljeni syntyivät ja isä meni Finnish Chemicalsille töihin. Vanhempani ostivat ensin äitini vanhemmilta Tyne ja Toivo Alaselta Keikyän Honkolan kylästä talon, jota alkoivat remontoida, vetäen sinne vesijohdonkin. Vuonna 1965 he rakensivat uuden omakotitalon Pehulan Jussinpeltoon.

– Isäni Paul Rasilainen oli Urho ja Elisabet Rasilaisen vanhin lapsi, hänen sisaruksensa ovat Elsa Rantanen (1936-), Eeva (Elsan kaksospuolikas, joka kuoli pienenä), Paula Pilvinen (1940 - 1997) ja Matti Rasilainen (1950-). Urhon vanhemmat olivat Tuomas ja Selma (o.s. Silvola) Rasilainen Vpl. Pyhäjärveltä ja Elisabetin (Liisin) van-

Maileena sekä tyttäret Jaana ja Johanna ja puoliso Aulis.

hemmat Arseni ja Ida (o.s. Äikiä) Masurov Sakkolasta.

– Äitini Hely Rasilainen (o.s. Alanen) on kotoisin Keikyästä, hänen vanhempansa olivat Toivo ja Tyne (o.s. Laakso) Alanen.

Maileenan omaan perheeseen kuuluu aviomiehensä Aulis Hyyti (1952) ja tyttäret Jaana ja Johanna perheeseen.

– Jaana (1980) on naimisissa Jouni Koistisen kanssa, Jouninkin juuret ulottuvat Karjalaan. Johanna (1984) on naimisissa Juha-Matti Mäkelän kanssa ja heillä on kolme poikaa Aleksanteri (2009), Oskari (2010) ja Luukas (2013) sekä elokuussa on tulossa neljäs pienokainen.

– Jaana on tradenomi ja Johanna sairaanhoitaja, ker- toilee Maileena lähipiiristään.

Karjala kutsuu

Karjalassa kotikonnuilla on suvun voimalla matkailtu ensimmäisen kerran jo parikymmentä vuotta sitten.

– Luovutetulla alueella kävimme ensimmäisen kerran 1995 suvun voimin, mukana olivat isäni, äitini, tädini Elsa ja Paula puolisoineen ja osa heidän lapsistaan perheineen oli mukana, setäni Matti, veljeni Markku puolisonsa Pirjon kanssa, minä, Aulis sekä tyttäremme Jaana ja Johanna.

– Olemme myös käyneet Viipurissa useasti, tädini Elsa veti Hauhon SPR:n avustustavaran vientimatkoja sinne. Minä olen käynyt myös seurakunnan Sör- tavalan matkalla ja vuonna

2013 olin Pyhäjärven matkalla myös, jolloin pääsin käymään Valamossakin.

Pian Pyhäjärvi-juhlien jälkeen on taas tarkoitus suunnata suvun juurille Kanakselle.

– Pyhäjärvi-juhlien jälkeen olemme Auloksen kanssa lähdössä Pyhäjärvelle, nyt mennään sitten Saimaan kanavan kautta ja sieltä bussilla eteenpäin.

Ja paloja karjalaisuudesta on tarkoitus siirtää edelleen jälkipolville.

– Kyllähän meillä lapsenlapset virpovat aina palmusunnuntaina. Tyttäret miehineen kuuluvat myös

Vammalan Karjalaseuraan. Ja minun olisi tarkoitus itse alkaa opettella uudelleen karjalanpiirakoiden tekoa. Nuorena, kun isän äiti vielä eli, tein niitä hänen kanssaan talvilomalla Heinolassa, ja varmaan tytötkin haluavat oppia saman taidon.

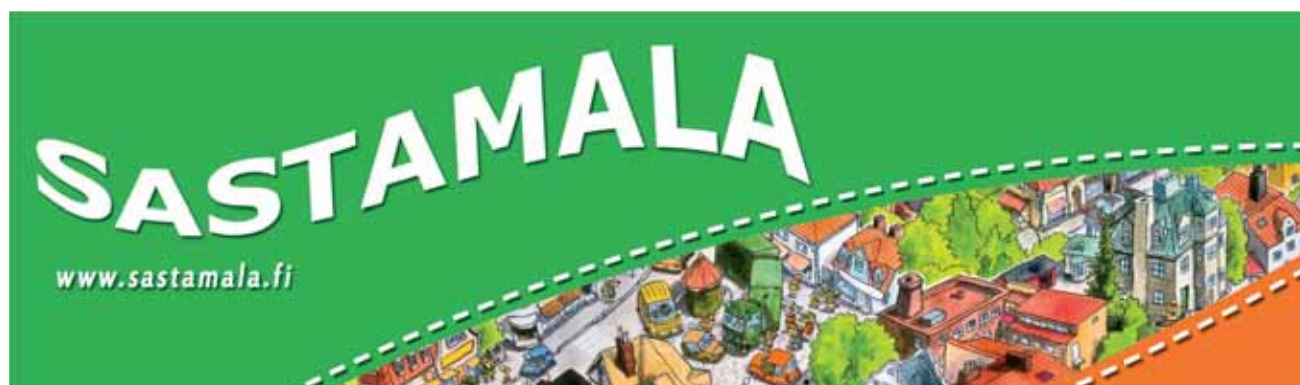
– Kyllä Karjala on usein mielessä, isän ja äidin olohuoneen seinälläkin on suuri öljyvärein maalattu taulu isän lapsuudenkodista Vpl. Pyhäjärven Saaprusta.

MARJO
RISTILÄ-TOIKKA

Maileenan vanhemmat Hely ja Paul Rasilainen; Rasilaisen sukua on Pyhäjärven Saaprusta.

TERVETULO A SASTAMALAN SEUDULLE!

Näyttelyssä Akseli Gallen-Kallela

Kotipiha ja lapsuuden maisemat –
valokuvia Akseli Gallen-Kallelan Tyrväältä
Sastamalan seudun museo, Jaatsinkatu 2

Ritareita, kirahveja ja kotipihan elämää –
nuori taiteilija Akseli Gallen-Kallela
Lapsuusajan piirustuksia.
Kulttuuritalo Jaatsi, Gallen-Kallelankatu 1

Astu sadun maailmaan

MielikuviTUS – Rudolf Koivu 125
Pukstaavi, Marttilankatu 12

**Tervetuloa Sastamalaan,
kirkkojen kaupunkiin!**

Tyrvään Pyhän Olavin kirkko
avoinna 31.8. asti su-pe klo 11-17
sekä syyskuussa su klo 11-17.
Opastus kirkon historiasta
ja taiteesta klo 12 ja 14.

OP Sastamala

**Oppisopimuksella
osaajaksi! aiko.fi**

Parempi painettuna
VAMMASPAINO OY

Ford Tourneo Courier
Nerokkaasti suunniteltu tila-auto

Käytännöllinen, muunneltava, taloudellinen,
isot korkeat ovet, joista on helppo kulkea.

Ford Tourneo Courier 1.0 EcoBoost
100 hv Trend 5-ov. alk. 21,546,33 € (+tk. 600 €)
Ilmoituksen auto erikoisvarustein.

Ford-kaupan ammattilainen yli 50 vuoden kokemuksella!

Lähes 400:n auton suurvalikoima
www.levoranta.fi

Kauppakaari 10, Sastamala, ark. 10-18.30, la 10-15, p. 03-512 7710
Metallitie 1, Rauma, ark. 10-18.30, la 10-15, p. 03-512 7770
SASTAMALA TAMPERE RAUMA

Asiantuntijan matkassa®

Karjalaisten pikkujoulu
Adventtiristeily
Tallinnaan 29.-30.11.2015 m/s Baltic Queenilla

Hannu Lehtonen

Jarno Kuusisto

Wille Riekinen

Risteilyohjelma
Su yksityistilaisuus

- Tervetulomalja
- Adventtikonsertti.
Muusikko **Hannu Lehtonen**
tulkitsee rakkaita joululauluja
ja Olavi Virran ikivihreitä. Säestää
Kultaisen Harmonikan voittanut
Jarno Kuusisto

Ma yksityistilaisuus

- Emerituspiispa **Wille Riekinen**
- Lauletaan yhdessä
Kauneimmat Joululaulut
- Monipuolinen karjalaisuus
esittäytyy
- Arvonta

Risteilyhinta/hlö
Sis. kuljetuksen eri puolilta Suomea
A2 / 138 € B2 / 126 €
Alk. Helsingistä
A2 / 103 € B2 / 91 €

Lomalinja **AAA** © 010 289 8100 (Tre) © 010 289 8101 ryhmät © 010 289 8102 (Hki)
Puhelut 8,35 snt/puh +17,17 snt/min. Palvelumaksu 19€/varaust.

Auttaa - Neuvo - Palvelee

Vammalan I Apteekki

Avoimna ark. 9-19 ja 9-16
parittomien viikkojen su 11-16

Puistokatu 15
Puh. 03-514 2272

MARKET

ÄETSÄ

*Näisten alusasujen, uima-asujen ja yöasujen
erikoisliike Sastamalan sydämessä.
Tervetuloa palvelevaksi!*

PUTTIKKI Naiselle

Puistokatu 18, Sastamala.
Puh. (03) 514 2665 www.puttiikkinaiselle.fi
ma-pe 9.30-17, la 9-13, tai sop. muk.

Anneli Keinonen

KASINPAINETTUJA VAATTEITA, ASUSTEITA JA SISUSTUS-
TEKSTILEJÄ KAUNISSA ATELJEEMYMÄLÄSSÄ
KEIKYÄN ENTISESSÄ MEIJERISSÄ SASTAMALASSA
AVOINNA MYÖS su 19.7. klo 10.00 - 20.00

ANNELI KEINONEN OY, KULMAKATU 2, KEIKYÄ, 32730 SASTAMALA
(03) 513 1003, WWW.ANNELIKEINONEN.FI

Vammalan Väriaitta

ESKO PAJUNEN KY

Itsenäisyysentie 10
03-511 2895

38200 Sastamala
variaitta@kopteri.net

VAMMALAN LKV [A] KIINTEISTÖNVÄLITYS OY
Puistokatu 18, 38200 SASTAMALA

Anne Kiiskinen
Vastaava hoitaja
Diplomivälittäjä, LKV
Julkinen kaupanvahvistaja

(03) 511 4714 • 050 566 3120
anne.kiiskinen@vkv-asunnot.fi
www.vkv-asunnot.fi

Koti- ja hoivapalvelut

SELISE

Luotettavaa kotihoitoa ja kotipalvelua.
Käytössä myös omaishoidon ja
lapsiperheiden palvelusetelit. Myös muu
kotipalvelu tarpeen mukaan.
Ota yhteyttä: 040 966 27 42

APTEEKKI

Auttaa lähelläsi.

ÄETSÄN APTEEKKI
Päätie 11

KIIKAN APTEEKKI
Länsitie 1

www.aetsanapteekki.fi

Siivouspalvelua sekä puhdistusaine- ja
siivousvälinemyyntiä kotitalouksille ja yrityksille

Vammalan SIIVOUSSHUOLTO
www.siivousshuolto.net
Onkiniemenkatu 9, 38200 Sastamala, puh. (03) 511 2316

KAIKKI OPTIKON JA
SILMÄLÄÄKÄRIN
PALVELUT

SILMÄASEMA

Elämä on näkemisen arvoinen | silmaasema.fi

SASTAMALA Puistokatu 18, (03) 511 4299

Huonekaluliike Pekka Ahonen

SASTAMALA
Itsenäisyysentie 62
(03) 5141840

HUMPPILA
Torikatu 7
(02) 572 2925

KANKAANPÄÄ
Kennintie 3
(03) 437 7866

www.hklahonen.fi

Piharakennus J. Suomela Oy

Juha Suomela
050 353 2295
jsoomela@dnainternet.net

Mari Suomela
050 304 2015
mari.suomela@dnainternet.net

www.jsuomela.fi

- Laatoitus ja kivityöt
- Viherrakentaminen
- Viheralueiden hoitotyöt
- Suunnittelu
- Konetyöt
- Piha-alueiden pesut
- Biolan Ekomestari

LAITURIASIANTUNTIJASI SUOMESSA

www.laaksonlaiturit.fi
Puh. 03 5141 680 info@laaksonlaiturit.fi

Kiitos kaupoista,
Hymyllään kun tavataan!

SPORT K-M Järvinen

Neon Sport

Palveleva perheyrittäjä jo 50 vuotta
Linja-autoliikenne **ANTTI LAUHAMO OY**
Sastamala (03) 513 0412

Tilausmatkoja
kaikenkokoisille
ryhmille.
Monipuolinen kesän
ja syksyn reissu-
kalenteri luettavissa
www.lauhamo.fi

Palvelemme näissä merkeissä!

AUTOTALO PELTTARI
www.autotalopeittari.fi
Lohjantie 35, HUHTINEN, puh. 02 5453260

AUTOTALO PELTTARI
www.autotalopeittari.fi
Korttuntie 17-19 POKI, puh. 044 5651376

Tervetuloa mutkattoman palvelun katsastusasemalle!

- määräaikaikatsastukset • muutos- ja rekisteröintikatsastukset • rekisteröinnit
- siirtoluvat • vakuutukset
- liikennekäyttöönnotot ja -käytöstäpoistot

Katsasta

Katsastus Sastamala Oy
Harjukatu 3, 38200 Sastamala
Puh. (03) 511 9050
Teollisuustie 5-7, 32700 Huittinen
Puh. (03) 511 9055
katsastus@katsasta.fi
www.katsasta.fi

Avoimna arkisin 9-17, kk:n viimeisenä lauantaina 9-13

Kampaamo
Maritta Mäkinen
 Narvantie 38 38200 Sastamala
 puh. (03) 511 2066 050 5010 999

K SUPERMARKET
SUPERI
 Sorvankatu 5, Sastamala, p. 010 470 1820
 Palvelemme: ark. 7-21, la 7-18, su 12-18
K P L U S S A

TERVETULOA
 SASTAMALAN
 SEUDULLE!

TILIKÄRKI
Annikki Kärki KLT
 Sammonkatu 16 A 1
 Puh. 050 520 4250
 tilikarki@kopteri.net

Merja
 Kulta- ja Kelloliike
 Kulta- ja kelloliike Merja Oy
 Puistokatu 16, 38200 Sastamala
 Puh. 03 511 2911
 kultamerja@kultamerja.fi
 www.kultamerja.fi

Heinon Leipomo Oy
 Sastamalankatu 70, Sastamala
 puh. 03-511 2640

APTEEKKI
 Auttaa lähelläsi.
HOPUN APTEEKKI
 Itsenäisyydentie 53, Sastamala
TYRVÄÄN APTEEKKI
 Asemakatu 10, Sastamala

K SUPERMARKET
TORIKESKUS
Tavallista parempi Ruokakauppa
 Kauppias Saku Uuranmäki | Torikatu 1, 38200 SASTAMALA
 Palvelemme ark. 7-21, su 12-18

TERVETULOA
 PALVELTAVAKSI
 JA VIIHTYMÄÄN

Parturi-Kampaamo
 Tarja Lappalainen,
 Marttilankatu 8 D,
 38200 Sastamala,
 puh. 03-5141 651

Parturi-Kampaamo
 Style,
 Puistokatu 10, Vammala
 puh- 03-5142 252

Ravintola Patruuna &
 Kahvila Pukstaavi,
 www.ravintolapatruuna.fi,
 puh. 040 5094 349

Valmismatkat ja tilausajot
 Tilausliikenne
 Timo Tuomisto KY
 Soutajantie 4-6
 39500 Ikaalinen

AMMATTITAITOA KUKKURISSA!
KAMPAAMO KAUNEUSHOITOLA
 Eila Pajari
 Plaastarikuja 12
 p. 0400 767 401
OMPELIMO
 Helena Mäkelä
 Paattivalkamankatu 11
 p. 050 342 4961
 ompelimohelenamakela.fi

Rudolfin Keidas
 Kukkatie 19, Roismala
 P. 050 596 0704,
 0500 998 328
 Maila ja Pekka Tilli
 www.rudolfinkeidas.fi
 info@rudolfinkeidas.fi

PIHA JA PUUTARHA ROSALIN
 Itsenäisyydentie 58, 38200 Sastamala | puh. 040- 712 2217

www.lvi-tamminen.fi
LVI-TAMMINEN OY
Hanakat®
 Verkkokauppa

Tervetuloa mukaan
Vpl.
Pyhäjärvi-juhille
19.7.

expert
 www.expert.fi

KIRAMI
 Warmer feelings.
 Suomen kattavin valikoima paljuja: www.kirami.fi

Karjalaisesta kulttuuriperimästään ylpeä elokuvaneuvos Kari Uusitalo: Kotimaisten elokuvien teko vaikeina vuosina oli henkistä sodankäyntiä

Vpl. Pyhäjärvi-juhlien juhlapuhuja, elokuvaneuvos Kari Uusitalo, 82, toteaa, että hänen verenperimänsä on isän puolelta satakunta-laista ja äidin puolelta uusmaalaista – mutta karjalaisuus on kulkenut vahvasti mukana koko elämänsä ajan.

– Kulttuuriperimältäni olen vahvasti kannakselainen. Vanhempani tulivat vuonna 1929 Viipurin läänin Pyhäjärvelle kunnan virkailijoiksi: isä kunnan maatalojen hoitajaksi ja äiti kunnalliskodin johtajaksi. Itse synnyin 14.7.1933 Viipurin lääninsairaalaan.

– Sain elää Pyhäjärvellä runsaat kuusi vuotta, kuten tapani on sanoa, kunnalliskodissa. Talvisota ajoi kunnalliskodin väen evakkoon härkävaunuissa 4.12.1939 ja retki päättyi Alavudelle kaksi päivää myöhemmin. Isä makasi jo silloin sotasairaalassa – rintamalle saakka hän ei ehtinyt ennen loukkaantumistaan liikekannallepanovaiheen aikana suojeluskunnan tehtävissä. Hän kuoli sairaalapotilaana 21.9.1943. Äiti eli 39 vuotta pidempään, vuodesta 1962 eläkeläisenä Hyvinkäällä, kertoo Uusitalo.

Oman opintaipaleensa hän ehti alkaa syksyllä 1939 kuusivuotiaana Impi Toiviaisen kiertokoulussa Vpl. Pyhäjärven Montrualla.

Karjalaisuus on uusiutuva luonnonvara

– Karjalaisuus on aina kulkenut mukani, toimin mm. Vpl. Pyhäjärvi-Seuran ensimmäisenä sihteerinä 1957-70 ja Viipurilaisen Osakunnan kuraattorina 1962-65 sekä Hyvinkään Karjalaseuran rivijäsenenä. Kuten sanottu, kulttuuriperimäni on kannakselainen ja olen siitä ylpeä. Ellei sotaa olisi tullut, tuskin koskaan olisin asettunut Viipuria lännemmäksi, arvelee Kari Uusitalo.

Entäpä mitä ajatuksia karjalaisuuden jatkumosta?

– Karjalaisuus on pysynyt hengissä diasporassakin kaikki nämä vuosikymmenet ja säilyy jatkossakin muodossa tai toisessa. Sukupolvenvaihdot harventavat rivejä, mutta aina tulee mukaan myös nuorempaa polvea. Karjalaisuus on kuin uudistuva luonnonvara. On etuoikeutettua kuulua karjalaiseen heimoon.

Sastamalaan Uusitalo kertoo kirjoittaneensa juhlapuheen, joka heijastelee vahvasti hänen omakohdattavia ajatuksiaan ja näkemyksiään.

Hyvinkäällä asuva elokuvaneuvos viettää kesäkaudet pääsääntöisesti kesämökillä, ”Titintuvalla”, Kemiönsaaren Ölmosissa ulkoilmaharrastuksissa.

– Televisiosta katson lähinnä vain uutisia. Kaikki uudet kotimaiset elokuvat pyrin katsomaan ennakkoesityksissä ja hankkimaan ne aina DVD-kopioina, kun ne tulevat myyntiin – juuri äsken ostin kokoelmiini 837:nneen kotimaisen pitkän elokuvateatterielokuvan, ”Eila, Rampe ja Liika”.

Tulevaisuus haastaa, hyviä ohjaajia on

Mitä elokuvaneuvos tuumaa suomalaisen elokuvan nykytilasta? – Kotimainen elokuva elää nykyään keskeisesti Suomen elokuvasäätiön ja televisioyhtiöiden ennakko-rahoituksen tukemana. Yleisömenestyksiäkin aina silloin tällöin tulee, kuten viimeksi ”Mielensäpahoittaja” ja ”Luokkakokous”. Myös sukujuuriltaan pyhäjärveläistäustaisen Johanna Vuoksenmaan elokuvat, mm. ”Nousukausi”, ”21 tapaa pilata avioliitto” ja ”Viikossa aikuiseksi”, ovat keränneet katsojia kiitävästi.

– Tulevaisuus on aina täynnä haasteita. Osaavia ohjaajia meillä kyllä on, näkee Uusitalo. –Valkokankaalla haluan jatkossakin nähdä uusia hyviä suomalaisia elokuvia.

Minkä elokuvan neuvos itse tekisi, jos vielä toimeen tarttuisi?

– Jos vielä saisin/voisin tehdä elokuvan, se olisi dokumenttipohjainen näytelmäelokuva marsalkka Mannerheimin 75-vuotispäivän tapahtumista 4.6.1942.

”Tuntematon sotilas” yhä ykkönen

Kun Kari Uusitaloa pyytää listaamaan elokuva-alalta Suomen kärkeä, ei vastaus yllätä:

– Edvin Laineen ”Tuntematon sotilas” (1955) on tietenkin suomalainen elokuva numero yksi. Hyviä ohjaajia ovat olleet myös mm. Valentin Vaala ja Matti Kassila, nykyohjaajista mm. Klaus Härö, Timo Koivusalo ja Dome Karukoski. Roolihahmoja tietysti esimerkiksi Komisario Palmu, Pekka Puupää, Pekko aikamiespoika ja Väpeli Körmy, näyttelijöistä vaikkapa Tauno Palo, Regina Linnanheimo, Pentti Siimes ja Martti Suosalo, listaa Uusitalo.

”Valtiovalta toivoi ja edellytti, että uusia kotimaisia elokuvia tehtiin myös sotavuosina kaikista vaikeuksista huolimatta”

Mitä filmien valmistaminen myös Suomen vaikeina vuosina, sota-aikoina, merkitsi?

– Sota- ja evakkoajoja käsittelevät elokuvat ovat iäkkäämmälle sukupolvelle kuin osa elettyä elämää, nuoremmalle polvelle ja vuosien mittaan tuleville uusille ikäluokille kuin opitunti kansamme kohtalon vaiheista. Varmaan niitä nähdään jatkossakin – onhan YLE:llä esitysoikeudet mm. Suomi-Filmin, Suomen Filmiteollisuuden ja Fennada-Filmin kaikkiin pitkiin elokuviin, hän muistuttaa.

– Valtiovalta toivoi ja edellytti, että uusia kotimaisia elokuvia tehtiin myös sotavuosina kaikista vaikeuksista huolimatta. Se oli osa henkistä sodankäyntiä ja kansa kävikin mielellään elokuvissa. Se oli oikeastaan tärkein huvittelumuoto, olihan esimerkiksi tanssiaisten järjestäminen sotavuosina kiellettyä. Ongelmana ei ollut, miten löytää yleisöä, vaan miten elokuva yleensä saatiin tehdyksi.

Elokuvaneuvos Uusitalo on paitsi käsikirjoittanut ja ohjannut, myös kirjoittanut lukuisia alan tietokirjoja. Onko vielä luvassa uutta kirjallista tuotantoa?

– Aktiivinen kirjojen kirjoittaminen taitaa olla kohdaltani jo takanapäin. Kustantajat eivät enää osoita kiinnostusta aiheitani kohtaan. Pari, kolme näyttää jäävän pysyvästi käsikirjoitusasteelle. Mutta johan niitä ehti hyvinä vuosina tulla, yli 60 itse kirjoitettua tai (pää)toimitettua teosta, hän summaa.

MARJO RISTILÄ-TOIKKA

”Edvin Laineen ”Tuntematon sotilas” (1955) on tietenkin suomalainen elokuva numero yksi”

KARI UUSITALO, s. 14. heinäkuuta 1933 Pyhäjärvi Vpl, on suomalainen elokuvahistorioitsija, elokuvaohjaaja ja käsikirjoittaja. Hänelle on myönnetty elokuvaneuvoksen arvonimi 1990.

Uusitalo palveli Suomen elokuvasäätiössä 1970-1998. Suomen kansallislehti laadittaessa hän toimi toimituskunnan puheenjohtajana ja päätoimittajana sarjan kahdeksan ensimmäisen osan ajan ennen siirtymistään eläkkeelle.

Uusitalo on kirjoittanut parisenkymmentä elokuvan historiaa käsittelevää tietokirjaa, joista useimmat paneutuvat suomalaiseen elokuvaan. Hänen kotimaisen elokuvan historiaa 1960-luvun loppuun asti käsittelevä kuusiosainen kirjasarjansa ilmestyi 1972-1984. Lisäksi hän on julkaissut elämäkerrat muun muassa Suomen kolmen johtavan elokuvastudion johtohahmoista Väinö Mäkelästä, T. J. Särkstä ja Risto Orkosta sekä näyttelijäpariskunta Siiri ja Kaarlo Angerkoskesta ja ohjaaja Aarne Tarkaksesta. Uusitalon muistelmateos *Elämäni Karina. Evakkopojasta elokuvaneuvokseksi* ilmestyi 2001.

Uusitalo on käsikirjoittanut sekä elokuvia että televisiosarjoja. Hän laati Yrjö Höysniemen kanssa käsikirjoituksen Åke Lindmanin ohjaamaan, suomalaisista rauhanturvaajista kertovaan elokuvaan *Laukaus Kyproksessa* (1965). Ohjaaja Lindman näytteli itse elokuvan pääroolin. Käsikirjoittajayhteistyö Lindmanin kanssa jatkui Matti Yrjänä Joensuun poliisiromaneihin perustuvissa televisiosarjoissa *Harjunpää ja kylmä kuolema* (1983), *Harjunpää ja ahdistelija* (1985) sekä *Harjunpää ja heimolaiset* (1995). Näistä kaksi ensimmäistä olivat ruotsinkielisiä FST:lle tuotettuja sarjoja, joissa pääosaa ylikonstaapeli Timo Harjunpäänä näytteli Johan Simberg. Suomenkielisessä *Harjunpäässä* ja *heimolaisissa* puolestaan pääroolissa oli Kari Heiskanen.

Käsikirjoitustyön ohella Uusitalo on toiminut myös elokuvaohjaajana. Hän on ohjannut useita Suomesta ja Suomen valtiopäämiehistä kertovia dokumenttielokuvia. Näitä ovat muun muassa *Urho Kekkonen – valtiomies, presidentti* (1967), *Mannerheim – Suomen marsalkka* (1968) ja *Suomen itsenäisyys -trilogia* (1967).

Kirjallista tuotantoa mm.

1972 – *Eläviksi syntyneet kuvat. Suomalaisen elokuvan mykät vuodet 1896–1930*. Otava.

1975 – *Lavean tien sankarit. Suomalainen elokuva 1931–1939*. Otava.

1977 – *Ruutia, riitoja, rakkautta. Suomalaisen elokuvan sotavuodet 1940–1948*. Suomen elokuvasäätiö.

1978 – *Hei, rillumarei! Suomalaisen elokuvan mimmitteollisuusvuodet 1949–1955*. Suomen elokuvasäätiö.

1981 – *Suomen Hollywood on kuollut. Kotimaisen elokuvan ahdinkovuodet 1956–1963*. Suomen elokuvasäätiö.

1984 – *Umpikuja? Suomalaisen elokuvan vaikeat vuodet 1964–1969*. Suomen elokuvasäätiö.

Elämäkertoja

1975 – *T. J. Särkkä, legenda jo eläessään*. WSOY.

1999 – *Risto Orko. Suomi-filmin 100-vuotias suurmies*. WSOY.

2002 – *Siiri ja Kaarlo. Näyttelijäparin tarina*. Edita.

006 – *Tarkastelua. Aarne Tarkas ja hänen elokuvansa*. Like.

Lähde: Wikipedia.

Ensikertalaisen terveisiä Vanhan kirjallisuuden päiviltä

Tunnustan heti, että olin ensimmäistä kertaa menossa Vanhan kirjallisuuden päiville Suomen kirjapääkaupunkiin Sastamalaan 26.-26.7.2015.

Tampereelta Raumalle menevältä tieltä käännyin autoletkassa kohti Vammalaa. Suomen liput liehuivat saloissa merkinä, että täällä on juhlat – tervetuloa.

Sastamalassa olikin tapahtumien superviikonloppu: Vanhan kirjallisuuden päivien lisäksi Kiikoisissa oli Purpurit, Suomen Lutherilaisella Evankeliumiyhdistyksellä kesäjuhlat ja Suodenniemiellä tapahtumia oli kokonaisen viikon ajan. Joku saattoi vielä jäädä mainitsemattakin. Suuri joukko talkooväkeä tarvitaan näihin tapahtumiin. Kiitos siitä kuuluu heille.

Sastamala on myös Vpl. Pyhäjärvi-Säätiömme kotipaikka. Perustajajäsenet pohtivat, miten saada me-

netetyn kotiseudun muistot säilymään tuleville sukupolville? Pohdinnan tuloksena he kaukonäköisesti perustivat Pyhän Säätiön Vammalassa vuonna 1948.

Säätiön nimi muutettiin vuonna 1998 Vpl. Pyhäjärvi-Säätiöksi.

Vammalan Karjalaseurala ja Vpl. Pyhäjärvi-Säätiöllä oli varattuna Sylvään koululta yhteinen pöytä. Otimme esiin aivan uudet mainostaulumme. Ne huomattiin ja moni pysähtyi paikalle. Yhdessä katsottiin kartasta oma kotipitäjä Karjalassa tai kotikylä Pyhäjärvellä.

Seuran edustajat tunsivat paljon päivien kävijöistä, joten lukuisia, hyviä keskustelutuokioita syntyi. Muisteltiin evakkojen tuloa paikkakunnalle ja yhteiseloa heidän kanssaan. Paljon kommentteja tuli, että on käynyt mielessä liittyminen Karjalaseuraan. Seuran tilaisuuteen voi mennä tu-

tustumaan, heti ei tarvitse liittymispäätöstä tehdä, lupasivat seuran edustajat. Ei tarvita edes karjalaisia juuria, riittää, kunhan on kiinnostunut karjalaisuudesta.

Vierellämme oli pöytä Sarkia-Seurall aSastamalan Kiikasta. Kaarlo Sarkian runot eivät jätä kylmäksi. Runoilijan kuolemasta tulee marraskuussa kuluneeksi 70 vuotta. Seura suunnittelee sen huomioimista jollain tavalla.

Samalta paikkakunnalta Romulan Taiteellisen Teatterin nuoret hauskuuttivat yleisöä esiintymällä spontaanisti käytävillä kylttejä kantaen.

Toisella puolellamme esitteli toimintaansa Kalevalaisten Naisten Liitto. Heillä on menossa juhluvuosi. Liitto täyttää 80 vuotta, Kanteletar 175 vuotta, Kalevala 180 vuotta ja kansallispuke 130 vuotta.

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiöllä ja Vammalan Karjalaseuralalla oli yhteinen osasto kirjallisuuspäivillä. Yhteistyössä on valmisteltu myös tulevia Pyhäjärvi-juhlia; Pirjo Kiiala (vas.) ja Sirpa Niskanen. Kuva: Pertti Hakanen.

Kaksi päivää esittelypöydän takana oli minulle ensikertalaiselle hyvä kokemus. Tunnelma päivillä oli kiihkeä. Oli lähdetty hyvällä mielellä, intohimona kirjallisuus. Tuttavani Kangasalalta sanoikin: "Tänne on vain joka vuosi tultava". Kirjatkin kävivät kaupak-

si, mutta parasta kuitenkin oli ihmisten kohtaaminen ja tulevista juhlistamme kertominen.

Viime kesänä Ikaalisissa Pyhäjärvi-juhlilla oli näyttävä kansallispukeinen yleisö. Raija Holman idea oli kannustaa juhlaväki pukeutumaan kansallispukeihin.

Kansallispuvun 130-vuotisjuhlankunniaksi toivonkin, että jokainen puvun omaava "tuulettaa" sitä juhlassa Sastamalassa 19.7.2015. Näkemisiin juhlilla!

PIRJO KIIALA
Säätiön asiamies

Kesän taidenäyttelyantimia: Jälleenrakennusajan kokemuksia ja Karjala-kuvituksia

Trafiikki-museot, liikenteen ja viestinnän erikoismuseot, ovat tarttuneet ajan-kohtaiseen aiheeseen; 27.4.2015 tuli kuluneeksi 70 vuotta toiseen maailmasotaan liittyvien sotatöimien päättymisestä Suomessa ja jälleenrakennuskauden alkamisesta.

Yhdeksässä Trafiikkimuseossa käsitellään tänä vuonna näyttelyissä jälleenrakennuskauden aikaista Suomea kunkin museon itse valitsemastaan näkökulmasta. Ajallisesti näyttely kertovat sodan jälkeisistä vuosista ulottuen aina ETYK-kokoukseen asti.

Teemoja ovat evakot ja siirtolaisuus, mikä on esillä nimenomaan Tampereella Museokeskus Vapriikin näyttelyssä, risteilymatkailu, sähköistyminen, autoistuminen ja tieliikenteen kehitys, lentomatkailu, talvi-merenkulku, radion ja tv:n nousu kansansuosioon, sekä Interrail-matkailu.

Trafiikkimuseoiden ketjuun kuuluvan Postimuseon, yhdessä Mediamuseo Rupriikin kanssa, kokoomana on marraskuun puoliväliin asti avoinna Museokeskus Vapriikissa Tampereella "Liikkeelle! Uuteen kotiin" -näyttely. Se kuvaa inhimillisestä näkökulmasta kodin jättämisen tuskaa ja uuden rakentamisen vaikeuksia jälleenrakennuskauden Suomessa.

Mukana haastatelluissa on vajaa kymmenen karjalaista evakkoa tai heidän

jälkeläistään. Esillä on kuvakertomuksista, joissa on haastateltu luovutetulta alueelta lähtemään joutuneiden karjalaisten ja heidän jälkeläistensä kokemuksia. Esillä on myös humanitaarisista syistä Chilestä, Irakista ja Somaliasta muuttaneiden pakolaisten tarinoita.

Näyttelyssä esiteltävien karjalaisten kokemukset ovat melko yhteneväisiä. Koti Karjalassa jouduttiin jättämään kahteen kertaan, ensin talvisodan aikana ja sitten sodan päätyttyä. Uuteen kotiin sopeutumista helpottivat muun muassa muiden karjalaisten sijoittuminen samalle paikkakunnalle, yhteisöllisyys, iloinen mieli, optimismi, kulttuurielämä ja talkootyöt.

Chilestä, Irakista ja Somaliasta muuttaneiden pakolaisten tarinat ovat tuoretta ja hyvin karua kertomaa. Pelko ja epävarmuus täyttivät kotimaassa mielen. Pakomatka oli monelle heistä vaarallinen. Myös näyttelyn pakolaisten sopeutumista uuteen kotiin helpottaa yhteisöllisyys, sosiaalinen mieli ja erilaiset harrastukset. Useimmat ovat kokeneet, että suomen kielen oppiminen auttaa tulevaisuuden suunnittelussa.

"Se kuvaa
inhimillisestä
näkökulmasta kodin
jättämisen tuskaa"

Liikkeelle!-näyttelyt ovat Trafiikki-museoissa avoinna:

- * Suomen merimuseo (Kotka): Voimalla liikkeelle 13.3.2015 – 23.8.2015
- * Suomen Ilmailumuseo (Vantaa): Liikkeelle! Lentomatkailu uuteen nousuun 21.4.2015 – 10.1.2016.
- * Postimuseo & Mediamuseo Rupriikki (Tampere, Museokeskus Vapriikki): Liikkeelle! – Uuteen kotiin 24.4.2015 – 15.11.2015
- * Suomen Rautatiemuseo (Hämeenlinna): Unelmat liikkeelle! – Eläköön Interrail 24.4.2015 – 27.12.2015
- * Tekniikan museo (Helsinki): Liikkeelle! Valon ja voiman tekijät 24.4.2015 – 31.12.2017
- * Forum Marinum (Turku): Suomi liikkeelle 1945 – 1975. Risteilymatkustuksen historiaa 25.4.2015 – 10.1.2016
- * Radio- ja tv-museo (Lahti): Kuva liikkeelle! – televisio tuo kuvat kotiin 25.4.2015 – 31.12.2015
- * Mobilia autokylä (Kangasala): Liikkeelle!, sanoi Kekkonen – Suomen tieliikenteen historia sodan jälkeisenä aikana 1945–1975, avoinna 12.6.2015 – 18.12.2015

Karjalan Kunnalla -näyttely Erkkolassa 6.9.15 saakka

Kun kansallisesti merkittävän taiteilijan syntymästä on kulunut 150 vuotta, hänen elämäntyötään juhliin laajasti näyttelyin ja muunlaisin tapahtumin. Niinpä Tuusulan Rantatien taiteilijayhteisössä eläneiden Jean Sibeliuksen ja Pekka Halosen juhluvuosien tiimoilta vietetään pitkin vuotta moneen kertaan niin näyttelyitä, konsertteja kuin muitakin taidetapahtumia.

Rantatien varteeseen asettuneet taiteilijat antoivat keskeisesti leiman koko Suomen kulttuurielämälle. Mukana olivat Juhani Aho, Venny Soldan-Brofeldt,

Pekka Halonen, Eero Järnefelt, Jean Sibelius ja J.H. Erkkola. Heidän lisäksi lyhyempiä ajanjaksoja olivat vaikuttamassa muun muassa Eino Leino, Matti Kivekäs, Juhani Siljo ja Robert Kajanus.

Useat tämänkin lehden lukijoista useat poikennevat kesämatkoillaan näiden tänä vuonna juhlistavien Jean Sibeliuksen kuin Pekka Halosen taiteilijakodeissa. Mutta kannattaa myös varata aikaa tutustua Rantatien eteläpäässä sijaitsevaan taiteilijakoti Erkkolaan ja siellä nyt avoinna olevaan Karjalan kunnalla -näyttelyyn.

Esillä on useiden tunnettujen taiteilijoiden Karjala-

aiheisia kuvituksia ja maalauksia 1800-luvulta 1930-luvulle. Teoksia on nähtävillä Eero Järnefeltiltä, Pekka Haloselta, Axel Galléniltä, Rudolf Koivulta ja Martta Wendeliniltä. Huomattava osa näistä on grafiikan lehtiä tai luonnoksia lopulliseen maalaukseen.

Näyttelystä ja esille asetusta kirjallisesta aineistosta saa varsin laaja-alaisen kuvan siitä, miten runsaslukuista näiden taiteilijoiden tuotannossa on ollut Karjalan upeiden maisemien ja kansanperinteen kuva-aiheiden hyväksikäyttö karelianismin hengessä kultakaudelta 1930-luvulle saakka.

Näyttelyssä esillä olevat kanteleensoittajien ja runonlaulajien muotokuvat, Pekka Halosen Karjalan maisemat sekä Akseli Gallen-Kallelan *Koru-Kalevalan* ja *Suur-Kalevalan* kuvitukset edustavat vanhemman taiteilijapolven tuotantoa.

Myös 1900-luvun puolella kiinnostus runonlaulun perinteeseen jatkui nuorempien taiteilijoiden kuvituksissa ja maalauksissa. Martta Wendelinin lisäksi muun muassa Rudolf Koivu ja Akseli Einola kuvittivat kalevalaisia tai karjalaisia aiheita.

Viipurissa ja jonkin aikaa Kurkijoellakin asunut, kansallisneuvosmiehenä 1893-94 Käkisalmissa toiminut J.H. Erkkola (1849-1906) syntyi Orimattilassa ja valmistui opettajaksi 1872 ja toimi opettajana mm. Jo-

hanneksessa ja Viipurissa yhteensä parikymmentä vuotta. Hänen opettajan toimien ohella laatimiaan runoja, näytelmiä, jamuita kirjoituksia julkaistiin runsaasti, kunnes hän siirtyi opettajan virasta eläkkeelle veljensä, Päivälehdessä toimittaja Eero Erkon kannustamana 1893.

Hän muutti Tuusulaan asettuen asumaan taiteilija Pekka Halosen piirtämään taloon 1902 Rantatien varrelle. Erkkola valitsi paikan nimenomaan läheltä ihailemansa Aleksis Kiven viiden elinvuosien asuinpaikkaa, Syvälahden torppaa, missä Kivi vietti viimeiset kuukautensa veljensä Albert Stenvallin hoivissa. J.H. Erkkola ehti asua Erkkolassa vain vajaa viisi vuotta, kuolemaansa 1907 saakka.

Erkkola siirtyi Tuusulan kunnan omistukseen vuoden 2007 alusta. Pitkään vapailla markkinoilla myynnissä olleen Erkkolan ostoon mahdollistivat Jane ja Aatos Erkon säätiön lahjoittamat varat. Talon sisustus pihapiireineen noudattaa edelleen kansallisromanttista tyyliä. J. H. Erkkola oli ministeri Aatos Erkon isosetä.

Nykyisin Erkkolassa järjestetään laaja-alaista taide- ja näyttelyineen, konsertteineen, lasten työpajatoimintoineen ja klubi-iltoineen.

KAARINA
PÄRSSINEN

Erinomaiset Karjalaiset kesäjuhlat Hyvinkäällä kutsuivat jälleen kerran juurihoitoon

Valtakunnalliset Karjalan Liiton 67. kesäjuhlat pidettiin 13.-14.6.2015 Hyvinkäällä. Kaksipäiväiset juhlat kokosivat yli 12 000 osallistujaa. Monipuolinen ohjelmatarjonta houkutteli karjalaisia, heidän jälkeläisiään ja karjalaisuudesta kiinnostuneita eri-ikäisiä ympäri Suomea.

Juhlien järjestäjinä olivat 75 vuotta täyttänyt Karjalan Liitto ja Uudenmaan Karjalaisseurojen piiri. Hyvinkään kaupungin panos järjestelyihin oli myös huomattava. Päivien erilaisten tapahtumien ohjelmissa näkyivät niin kalevalainen henki kuin myös kansallissäveltäjämme Jean Sibeliuksen ja kevyen musiikin suurmiehen Toivo Kärjen tuotanto. Ei toki oltu unohdettu myöskään Hyvinkäälle ominaista kansallispeliä pesäpalloa.

Hyvinkään kesäjuhlille oli saatu näyttävä joukko tunnettuja karjalaistaustaisia esiintyjä. Avajaisjuhlan juontajana toimi hyvinkääläinen musiikin monitoimimies Mika Ikonen. Päiväjuhlan juonsi karjalan murretta sujuvasti ja yleisöä hauskuttavasti käyttänyt näyttelijä Eija Vilpas. Juhlatansseissa tahditti tango-kuningas Antti Raiski ja Klubi-illan viihteestä huo-

lehti legendaarinen Kivikasvot-yhtye.

Perinteisten kesäjuhlien ohjelmaosuuksien lisäksi oli tänä vuonna Karjalan Liiton Karjalaisen sanakäytön teemaan liittyen otettu mukaan karjalan kielen paja, jossa esiteltiin karjalan kielen eri murteita ja opiskelumahdollisuuksia. Karjalan murretta käytettiin puheenvuoroissa ja juonnoissa.

Nuorten osuus ohjelmien toteutuksessa loi perinteisillekin osuuksille uudenlaisen ja rennon tunnelman. Tästä oli oivana esimerkkinä avajaistilaisuuden Hyvinkäällä 10-esitys, jossa nuorten teatteriharrastajien tuottama Hyvinkään historiikki esitettiin kymmenessä minuutissa.

Sunnuntain tapahtumista näkyvin on aina ollut näytävä juhlakulkue kaupungin halki. Näin oli myös näissä juhlissa. Reitin varrelle kokoontuneilla paikakuntalaisilla oli mahdollisuus nähdä upeita suomalaisia ja erityisesti karjalaisia kansallispukuja ja punamustia lippulinnoja.

Päiväjuhla oli väkimäärältään suurin yksittäinen tilaisuus. Pihkalan pesäpallostadionille kokoontui runsaan 3000 hengen yleisö

seuraamaan karjalaisten vuosittaista suurjuhlaa. Lip-pujen sisääntulot ja Karjalaisten laulu loivat juhlallisen tunnelman. Maakunta-johtajan Ossi Savolaisen ja Karjalan Liiton puheenjohtajan Marjo Matikainen-Kallströmin tervehdyspuheenvuorot sekä tasavallan presidentti Sauli Niinistön ja pääministeri Juha Sipilän tervehdykset juhlivalle yleisölle, korostivat karjalaisuuden ja karjalaisen kulttuurin erityispiirteitä ja niiden merkitystä suomalaisuudelle.

Nuorekkaan tuulahduksen toi Hyvinkään oma laulajalahjakkuus Diandra Flores. Vaikuttavan juhlapuheen piti teatterinjohtaja Mikko Kouki, joka puheessaan kertoi omista juuristaan ja karjalaisuudesta. Sateen kasteleman suurkuoron esitykset ja Karelia-puhallinorkesterin musiikkiosuus saivat yleisön unohtamaan kosteat olosuhteet ja nauttimaan musiikista.

Seuraavat Karjalaiset kesäjuhlat järjestetään Seinäjoella 17.-19.6.2016.

Lisää juhlan antimista

www.karjalanliitto.fi

Piirakkamestari Merja Inkinen Huittisista tuomaroimassa pienten karjalanpiirakkakisaa. Kuvat: Yrjö Inkinen.

Turun kaupunginteatterin johtaja Mikko Kouki tietää olevansa karjalainen, vaikkei vielä Karjalan kunnalla olekaan käynyt.

Mistä muodostuu ihmisen identiteetti?

Kuka on karjalainen, mistä sen jälkipolvi tietää ja tuntee? Muun muassa tätä pohitti Karjalan Liiton kesäjuhlilla juhlapuheen pitänyt teatterinjohtaja Mikko Kouki, jonka sukujuuret ovat sekä isän että äidin puolelta Karjalassa.

– Olen siis karjalainen, vaikka paikka on minulle vieras, en ole käynyt Karjalan kuuluisilla kunnilla.

Karjalasta Koukille tulee mieleen aina äidinäiti, äidinäidinäiti ja äidinäidinäidinäiti.

– Asuin lapsuudessani muutaman mummon kanssa samassa pihapiirissä ja muistan, kun mummoni sanoi lähtevänsä tapaamaan mummoaan. Meidän keittiössä keitettiin saikkaa ja kahvii, paistettiin tattari-puuroa ja karjalanpiirakoi, mummoilleni nuoruuteni nätit tyttöystävät olivat napakoita: ”Ku hää ol nii napakka, nii napakka”.

– Mummo kolkutteli kangaspuilla räsymattoja. Muistikuvani liittyvät myös tapaan puhua, mie-sie -kieleen. Tänä päivänäkin, kun tapaan mummoa, käytän kyseistä kieltä, vaikkein sitä enää oikein osakaan.

Mikko Kouki kertoi, että

myös isällä on vahva suhde Karjalaan – vaikka hän-tä on karjalaisuudesta kiusattu ja hän on joutunut tappelemaan nuorena, koska on evakkojen lapsi.

– Hän muistaa vahvasti oman mummonsa, joka sanoi aina: ”Tääl myö ei rakastuta mihinkää paikkoihin, myö mennää vielä takas kottii, Karjalaan”.

– Koko fajian nuoruus elettiin aikaa, kun isovanhemmat kaipasivat ja ikävoivat takaisin. ”Nyt Kekkonen män Moskovaan, nyt myö päästää takas kotii”.

Kouki toi selkeästi esiin kiusaamisen, josta monissa muisteluissa usein vaietaan.

– Faijaa ja muita evakkojen lapsia siis kiusattiin. Muualta tullut. Vieras. Kotinsa menettänyt. Avun tarpeessa. ”Viette meidän maat saatanaan karjalaisten kakarat”.

Karjalaiset joutuivat rakentamaan kaiken alusta. Tältä pohjalta juhlapuhuja ymmärtää nykypäivän pakolaisia.

– Kun Suomessa puhutaan muiden auttamisesta, pitäisi muistaa, että roolit voivat olla myös toisin-

päin. Karjalaiset eivät olleet pakolaisia, mutta pakko-siirrettyjä, omassa maassaan.

– Kotinsa menettäneiden ihmisten kohtalot koskettavat meitä kaikkia. Sodan ja vaimon, köyhyys ja mahdolliset elinolot ajavat ihmisiä liikkeelle. Hekään eivät lähtisi, ellei olisi pakko. Eivät lähtisi pois kotoa uusiin maihin ja maisemiin. Kun he tulevat, he ovat kuin karjalaiset – juuriltaan reväistyjä, avun tarpeessa.

– Me, evakkojen sukua olevat, jos jotkut, ymmärrämme tilanteen ja avun tarpeen. Vaikka maailma muuttuu, jotkut asiat pysyvät samankaltaisina. Ihmillinen hätä – ja ihmisen käden lämpö, kun se ojennuu auttamaan väsynyttä.

Mutta palataan Mikko Koukin juuriin ja oman identiteetin pohdiskeluun.

– Isovanhempani olivat Karjalasta. Minun lapsuusvuosieni kaupunki oli Lohja. Pian muutin Helsinkiin. Sieltä Järvenpäähän. Takaisin Helsinkiin. Työ on kuljettanut minua ympäri Suomea. Mistä oikein olen kotoisin? Millaiset asiat identiteettiäni vaikuttavat? Mitkä

tekijät muovaavat ihmisen ja sen, millainen hänestä tulee?

– Mietin jälleen kerran lapsuuden kokemuksia, niiden merkitystä, tunteita, jotka ihmiset myöhemmin muistavat. Mikä on minun paikkani? Mistä minä olen kotoisin? Mistä lapseni? Missä asumme, minne kotimme perustamme, minne kasvavat lasteni juuret?

– Isäni oli käynyt sisaruksineen Viipurissa Lihaniemessä, jossa aikoinaan sijaitsivat suvun tilukset. Silmillä katsottuna jäljellä oli enää kivijalka, mutta oli siellä myös muuta. Tarinoita. Tunteita. Ja ne juuret.

– Nyt tiedän, mistä tulen.

Missä on minun kivijalkani?

– Isomummo sanoi: ”Tääl myö ei rakastuta mihinkää paikkoihi. Myö mennään takas Karjalaan.” Onko se minunkin perintöni? Liikkuva evakko-geeni, rauhattomuus... Olen aina pitänyt juna- ja lentoasemista, lähdön tunteista, liikkeestä. Olen asunut 35 asunnossa eri puolilla Suomea, summasi Kouki.

– Elämä koostuu pai-

koista ja hetkistä, joista osa unohtuu, osa muuttuu muistoiksi. Kun keskittyy katsomaan taaksepäin, muistaa vähädyksiä sieltä täältä. Minun muistojeni kollaasi on kuin värikäs taulu. Matkan varrella pysäkkejä on ollut monia ja kaikki omalla tavallaan merkittäviä. Minä olen minä, koska olen elänyt tällaisen elämän.

– Kaikki nämä kodit ja hetket, muistot, muodostavat minun elämäni. Paljon koteja, paljon yksityiskohtia, mutta kun kaukaa katsoo, syntyy kokonainen kuva. Aivan niin kuin hetkistä muodostuu elämä. Kaiken kiertämisen jälkeen on Turusta tullut kotikaupunkini. Olen viihtynyt Turussa jo 25 vuotta, mutta juureni ovat silti muualla. Ja ne kiinnostavat minua.

– Muistot ja juuret ovat tärkeitä, mutta tärkeä on myös nykyhetki ja vuoro-vaikutus ympäröivän kanssa.

– Kiehtovimmat tarinat kirjoittautuvat väleissä, kynnyksillä. Kertomukset siitä, miten tänne päädyttiin ja takäläisiksi tulitiin. Tarinat, joita kerrotaan yksin ja yhdessä. Tarinat, joissa kaivataan. Tarinat, joissa muutetaan ja kurotetaan kohti tulevaa.

– Minä haluan käydä vielä Karjalassa. Nähdä sukuni kasvualustan. Kuvasta tulee osa kollaasiani, joka täydentyä niin kauan kuin olen elossa, ja tavallaan sen jälkeenkin, tulevien sukupolvien toimesta.

Elämä on liikettä, ajat ja ihmiset elävät tässä ja nyt ja muistoissa.

- MRT

Karjalaseuran toiminta kiehtoo

Pyhäjärvi-juhlien järjestelyyn osallistuu monen muun talkoolaisen lailla myös Karjala-juurinen Sirpa Niskanen, Vammalan Karjalaseuran hallituksen jäsen ja paikallinen yrittäjä. Hän kiittelee yhdistystä todella mukavaksi foorumiksi toimia.

– Harvoin tapaa näin hyvin organisoitua yhdistystä ja vastuullisesti hoidettua toimintaa. Jo etukäteen on kaikki hyvin suunniteltu ja mukana on paljon mukavia ihmisiä. Myös suuri jäsenmäärä kertoo, että Vammalan Karjalaseura kiinnostaa.

Pyhäjärvi-juhlien juhlatoukuntaa Sirpa kiittelee myös:

– Juhlien järjestely on loistavasti organisoitu, suuri työmäärä ja kiitos kuuluu siitä Pertti Hakaselle, ja koko juhlatoukunta on hyvä ja toimielias. Ovat ennenkin olleet järjestämässä, joten tietävät mitä tarvitsee tehdä, ja osataan aikatauluttaa hyvin, esimerkiksi työtä, kiittelee Niskanen.

Sirpa Niskanen on syntynyt Tyrvällä ja on siis paljasjalkainen vammalalainen, joka asuu nykyisin omassa lapsuudenkodissaan. Kerropa juuristasi Karjalaan?

– Juuret ovat Vpl. Pyhäjärvellä: Isä Viljo Karjalainen, kirvesmies, kuoli 2010. Isoisä Antti Karjalainen oli maanviljelijä ja hevosest, syntynyt Antreassa, ja hänen vaimonsa Elisa o.s. Haikonen, hänkin syntynyt Karjalassa, Metsäpirtissä.

– Itselläni on kaksi aikuista poikaa, joilla on jo omat perheet ja toisella kolme pientä lasta, iloitsee Sirpa lähipiiristään.

Talokuva kotiseutumatkalta Rotjanlahdessa. Isoisä Antti Karjalaisen rakentaman talon edessä Sirpa Niskanen oppaana Antti Musakka 2013.

Karjalaisuus kiinnostaa, ja siihen tietoa ja tunnetta ovat antaneet kotiseutumatkot Kannakselle Pyhäjärvelle.

– Isän kotitalo löytyi ensimmäisellä kotiseutumatkalla jo vuonna 1990, kertoo Sirpa.

– Isän kanssa on tehty muutama matka, viisi kertaa olen käynyt Pyhäjärvelle. Nyt olen taas lähdössä reissuun Pyhäjärvi-juhlien jälkeen.

Kotimaisemissa Sastamalassa vapaa-aikaan kuuluu mm. puutarhanhoito ja ulkoilu. Ja jos leivottuttaa, niin myös karjalanpiirakat onnistuvat.

Kotipalvelua kaiken ikäisille
Sirpa Niskanen on toiminut Sastamalassa kotipalveluyrittäjänä vuodesta

2010. Koti- ja hyvinvointipalvelut Selise tarjoaa kotipalvelua ja kotihoitoa niin ikäihmisille kuin lapsiperheillekin, ja myös kotisiivousta ja muuta palvelua tarpeen mukaan.

Koulutukseltaan Sirpa on YTM, sosionomi amk ja koulutettu hieroja. Aiemmin hän työskenteli 18 vuotta päihdehuollossa Huittisten päiväkeskuksessa.

Kotiseutua Sastamalan Vammalaa hän kuvailee positiivisessa valossa:

– Täällä on hyvä ja mukava asua, sopivan kokoinen paikkakunta, kaikki palvelut lähellä ja täältä löytyy kaikki mitä tarvitsee.

-MRT

Sortanlahden satamassa tulossa Konevitsan luostarista 2014.

Pukstaavissa esillä Pyhäjärven kirjaston kirjoja - tule katsomaan ja kertomaan

Tervetuloa 19.7. klo 10-15 Pukstaaviin, Marttilankatu 12.

Esillä on Vpl. Pyhäjärven kirjaston kirjoja. Museonjohtaja Leena Aaltonen on kiinnostunut kuulemaan kirjaston kirjojen evakkomatkasta Pyhäjärveltä Vammalaan!

Karjalaisten henkilö- tietoineistot tutuksi sukuseminaarissa

Sastamalan Vpl. Pyhäjärvi-juhliissa 19.7.2015 klo 17 alkaen järjestettävässä sukututkimusseminaarissa käsitellään jälleen karjalaisille sukututkijoille tärkeitä aineistoja.

Näistä erityistarkasteluun nousevat tällä kertaa siirtoväen paikallisen huollon tarpeeseen syntyneet kortistoaineistot, joita esittelee FM Suvi Kauppi. Kortistoaineistot syntyivät talvisodan ja välirauhan aikana, jolloin huoltoviranomaisten täytyi koota ja säilyttää tietoa kullekin paikkakunnalle osoitetusta siirtoväestä. Talvisodan aikana määrättiin siirtoväen huoltojohtaja jokaiselle paikkakunnalle, jolle karjalaisia sijoitettiin. Siirtoväen huoltojohtajan tehtävänä oli vastata karjalaisen siirtoväen huollosta, avustamisesta ja sijoittamisesta, ja paikallisina viranomaisina he hoitivat myös karjalaisia koskevien tietojen kokoamista ja kortistointia. Kortistoaineisto sisältääkin huollon tehtävien kannalta keskeisiä tietoja, jotka ovat hyödyllisiä myös sukututkimuksen kannalta.

Seminaarissa käydään läpi myös muita ajankohtaisia asioita sukututkimuksessa, joita esittelee tapahtuman juontaja, FM Kalle Pakarinen.

Sukuseminaarin tapahtumapaikkana on Sastamalan-Sylvään koulun auditorio. Sukuseminaarissa on sukuseuroilla jälleen tilaisuus kokoontua jatkamaan keskustelua myös pienryhmätiloissa.

Seurojen tilavaraukset pyydetään jättämään Maileena Hyytille maileena.hyyti(a)gmail.com. Seminaarin yhteydessä on maksullinen kahvit, seminaariin pääsy on ilmainen. Tervetuloa!

KALLE PAKARINEN

Ylläppään Haapasaaren uutisia

Ylläppään Haapasaaren seuran vuosikokous pidettiin 16.5.2015 Nakkilassa Villilän Kartanossa. Paikalle oli saapunut noin 22 suvun jäsentä.

Vuosikokous valitsi seuraavan hallituksen: puheenjohtajaksi Jouko Jokinen Laviasta, varapuheenjohtajaksi Sami Laamanen Kiu-kaisista, rahastonhoitajaksi Marjatta Laamanen Järvi-vimaasta, sihteeriksi Marja-Leena Tuomisaari Porista.

Hallituksen muut jäsenet ovat: Tarja Jäkärä Helsingistä, Marjukka Rautavuori Turusta ja Jussi Haapasaari Helsingistä.

Toiminnantarkastajiksi valittiin Kai Haapasaari ja Marja-Riitta Hakala.

Kokouksessa vietettiin hiljainen hetki poisnuikkuneiden suvun jäsenten: Aimo Haapasaari, Markku Haapasaari ja Vuokko Hagman muistoksi.

Kuvassa vasemmalta Jouko Jokinen, Tarja Jäkärä, Jorma Haapasaari, Marjukka Rautavuori, Marja-Leena Tuomisaari, Marjatta Laamanen sekä toiminnantarkastajat Kai Haapasaari ja Marja-Riitta Hakala. Kuva: Aimo Haapakoski.

Seuraava suvun matkaa suunniteltiin tehtäväksi ensi kesänä Viroon.

Terveisin
sukuseuran sihteeri

Satakuntalaista väkeä Pyhäjärvellä

Porsaanmäen kylältä osti ison maatilan Satakunnasta muuttanut suuri perhe 1910-luvun alkupuolella. Heistä kerrottiin monenlaisia juttuja. Isäntää pidettiin omaperäisenä miehenä. Silloin ei ns. Raasulin rata eli rata Elisenvaara Pyhäjärvelle ollut vielä valmis. Tämä tarkoitti sitä, ettei lännestä päin tullessa päässyt junalla Pyhäjärvelle asti, vaan loppumatka kuljettiin hevoskyydillä.

Tiet olivat huonot ja kuoppaiset ja vastaavasti kärryt kovapyöräiset ja tavaroita saattoi rattailla särkyä. Niinpä tämä isokokoinen satakuntalaisisäntä muuttokuormaa tuodessaan otti emännän rukiin olkapäilleen ja kantoi sen perille asti kävellen noin 50-60 kilometrin matkan. Rukki oli tuohon aikaan tärkeä kappine ja sen ymmärsi tämäkin isäntä.

He saivat monta lasta, joista yksi oli nimeltään Vantte. Vantte oli äidin lemmikki ja hän sai käydä koulua Viipurissa ylioppilaaksi asti. Emäntä kuitenkin sairastui vakavasti ja kutsui isännän kuolinvuoteelleen. Emäntä antoi neuvoja miten kotia ja lapsia sekä erikoisesti Vanttea tulisi hänen jälkeensä hoitaa. Isäntä kuunteli hetken ja sanoi: "Mene sinä vain menojesi, kyllä me täällä toimeen tullaan".

TORPAN ANTTI

Raviurheilusta ja valmentaja Kaarlo Partasesta

Täällä Vpl Pyhäjärvi-lehden sivuilla olen saanut kertoa, että olen ollut pienestä pojasta asti kiinnostunut hevosista ja erityinen kiinnostukseni on kohdistunut ravihevosiin. Raviurheilu oli jo Karjalassa suosittua ja evakot löysivät uusilta asuinsijoiltaan innostuneita hevoshommiakin ja isoja kilpailuja.

Minulla oli tilaisuus ko-keilla ravivalmentajan uraa 1980-luvulla ja ”puls- si nousi heti korkealle”. Pian huomasi, ettei minulla ollutkaan innostuksesta huolimatta tietoa eikä taitoa koko hommasta. Kyselemällä ei ohjeita oikein irronnut.

Niinpä päätin kysyä neuvoa mielestäni parhaalta suomalaiselta hevosmieheltä eli yhdeksänkertaisen ravikuninkuuden voittaneelta Kaarlo Partaselta. Kirjoitin Partaselle ja sain asian- tuntevan vastauksen muu- taman päivän kuluttua.

Partasen kirje oli päivätty Kausalassa 16.2.1989 ja näin hän kertoi:

”... Kun olin nuori, mis- tään ei saanut näitä tietoja. Kyllähän vanhat miehet ja isänikin jotain neuvoivat, mutta ikävä kyllä ei mitään oikein, mutta paljon vää- rin. Pitkäaikaisten kokeilu- jen ja pettymysten kautta vähitellen saavutin jonkun- moista ammatillista tai- toa...”

Partanen otti reippaasti kantaa myös suhteeseensa sen ajan hevosvalmentajien menetelmiin:

”...En liene kovinkaan kovassa suosiossa nykyis- ten hevosten kanssa tou- huavien ihmisten mielessä. Nykyisin pitäisi kaikki ta- pahtua nopeasti, vähällä työllä ja helposti. Nämä minun menetelmäni ovat hitaasti eteneviä, hevosta säästäviä ja suuri- töisiä. Täl- lainen ohjelma ei miellytä ainakaan ammattivalmen- taja, joilla ei ole aikaa täl- laiseen. Ammattitalleilla täy- tyy vähällä työllä saada no- peasti tuloksia aikaan. Voi- vat joskus saadakin, mutta hevosen kunto voi olla ly- hytaikainen ja jalat voivat särkyä jo varsin varhain.

Ravijuoksu on raajoja eni-

ten kuluttavaa, siksi niin sa- notut hiitit ovat usein koh- talokkaita varsinkin nuoril- le hevosille. Etenkin no- peat ja jo nuorena suurta nopeutta juoksevat lämminveriset tahtovat aivan var- sana jo ruveta ontumaan.

Katsoin Kouvolassa nyt syksyllä tamma- ja varsanäyttelyssä kuinka ontuvia tammoja pantiin kantakir- jaan. Ne eivät suinkaan olleet vanhoja, mutta ne olivat tämän nykyajan treenauksen tuloksia. Ajettu liian aikaisin, liian paljon, liian nopea vauhtia.

Minusta on sääli- täväää ajaa hevosella ravia enempi kuin sen raajat kestävä- t. Näin on pilattu monta lah- jakasta alkua ja osa on saat- tanut olla aivan huippu- lahjakkaita, kuten At Risk...”

Partanen kirjoitti luon- nonmukaisen, hevosta sääs- tävän, inhimillisen ja sään- nöllisen valmennuksen puo- lesta.

Hänen mukaansa hevo- sen tulisi saada elää tavallis- ta hevosen elämää, ”paljon vapaata liikuntaa, laidunta ja tarhaa” sekä muun mu- assa ”kavioiden päivittäistä kostuttamista”.

Ruokinnasta Partanen kir- joitti näin:

”...Viljaa vähän, ei ko- konaista kauraa. Se rasittaa liian paljon suolistoa. Ei kovempaa viljaa. Ohra, ruis, vehnä ovat myrkkyyä hevo- selle. Ainakin näillä lihakset jäykistyvät. Vatsabakteerit häviävät kovalla viljalla ja siten ei sula rehut. Moni juoksija potee vatsabaktee- rien häviämistä.

Ruohoa siis niin kauan kuin sitä on. Kesällä ei tar- vitse juuri kuivaa heinää antaa kuin vaihteluksi. Pork- kanaa, ja jos ei niitä ole, niin joku perunakin päivässä on paikallaan.

Painorehu on näin talvel- la hyvä. Sitä ei hevonen syö liikaa. Hyvin säilynyt p-rehu on terveellistä ja siinä on vitamiineja. Tein puuron hevosten kaks- kertaa päi- vässä. Aamulla illaksi ja il- lalla aamuksi. Esim. Vieteri sai neljä kiloa viljaa päivä- sä puurona, jossa oli kau- rakuorijauhoa, joku sata

grammaa vehnänlese- tä, melassi-siirappia kahvi- ku- pin verran. Rautapitoista porsa- an rehua lusikallinen, kuivavita- miineja vuoro- vii- koin kalanmaksaöljyn kans- sa, ruokalusikallinen. Ruo- kintakalkkia myös ja taval- lista suolaa. Suolakin on hyvin tarpeellista, jos hei- nissä ei ole suolaa.

Janossa ei pidä hevosta pitää. Mutta älä juota ajon jäl- keen kylmällä vedellä. Juota aina hyvin lämpimäl- lä vedellä, totuta vähitellen hevosta lämpimään veteen. Ei mitään tallilämmintä, vaan kehon lämpöistä tai vä- hän sitäkin lämpimäm- pään. Näin varmistat hevo- sen terveyden ja suoliston toiminnan...”

Kirjeen lopussa Partanen pahoittelee, ettei nyt tällä kertaa ehdi kirjoitella enem- pään, sillä ”täytyy kerit-ä voi- mistelemaan ja aamulla var- hain junaan...”

Hän lupasi lähettää lisä-ä postia seuraavalla viikolla ja lähetti-kin. Ihän lopuksi Partanen muistutti vielä ko- van maan ajasta:

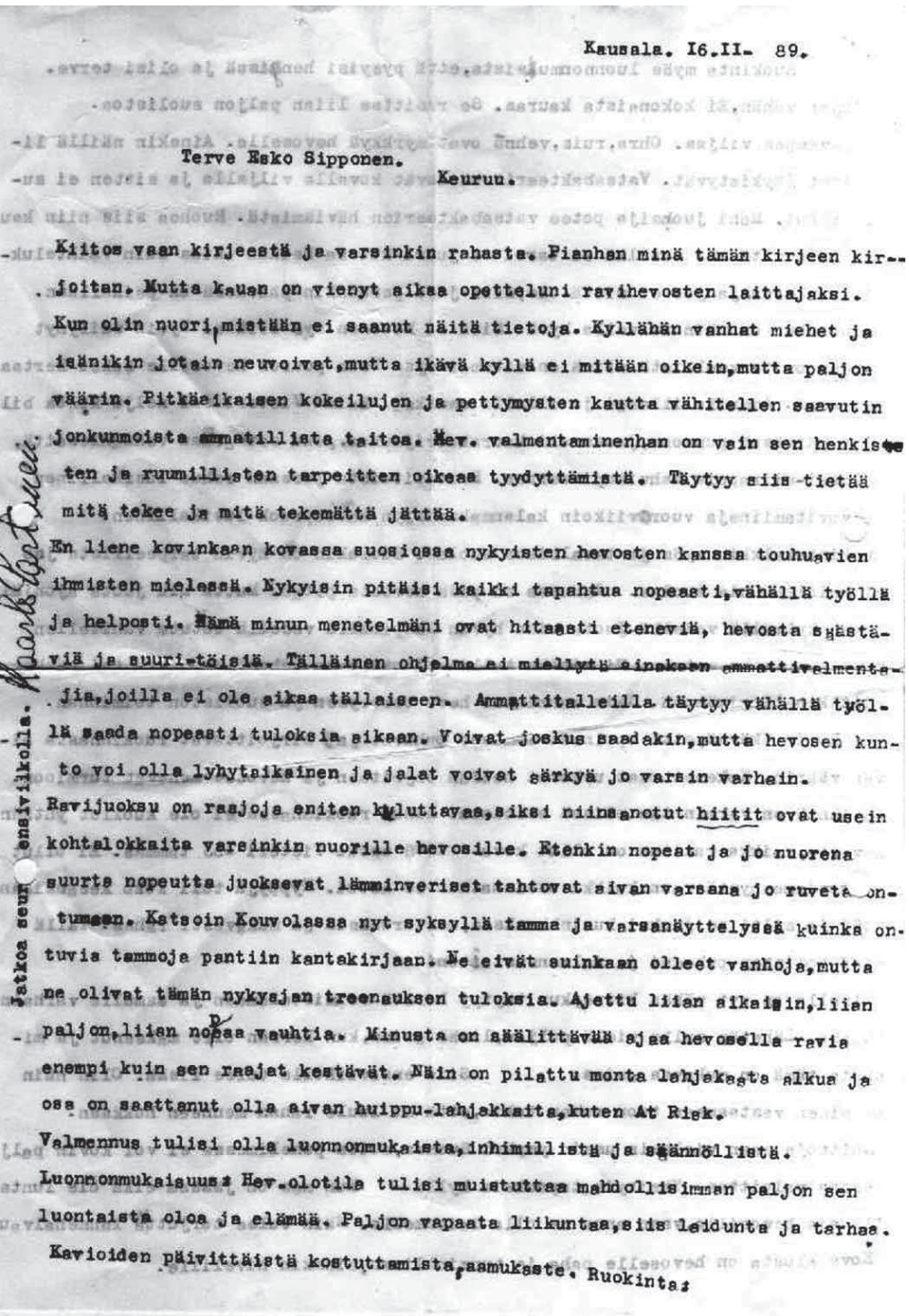
”...kun maa on jäässä eikä ole lunta, älä aja hevo- silla, vaan anna ne olla lai- tumella. Näin tulee torjut- tua lannehalvaus. Kova alusta on hevoselle paha ja turmiollinen, ainakin nive- lille...”

Tällaisia ohjeita sain Kaarlo Partaselta 1980-lu- vulla ja omassa valmen- nustehtävässäni ja pyrin sil- loin näitä neuvoja noudat- tamaan.

Vain harva hevonen yl- tää huipulle, eikä minun- kaan valmennettavani kos- kaan sinne päässyt. Hevo- sellani oli kuitenkin hevo- senmukainen treeniohjelma Partasen luonnonmukaisil- la menetelmillä. Sai se aina- kin elää hyvän elämän ja minulla oli mielekästä teke- mistä!

Kenties nämä Partasen ohjeet kiinnostavat ja tääl- lä minulla ovat kirjeet edel- leen tallessa. Mielelläni näistä asioista ajatuksia vaihdan toisen kiinnostuneen kans- sa!

ESKO SIPPONEN
Keuruu

Eräs äitienpäiväruno

Niin syntyi elämäni ensimmäinen runo:

”Nyt toivon että Herra /
sun elon ehtoos siunaa, /
niin että näet kerran /
sun mitä lapses suorittaa.”

Runoja on syntynyt myöhemminkin, ja ehkä rytmiltään myös onnistuneem- pia. Yritys oli joka tapauksessa vilpi- tön, mutta sanojenvalinta runossa ei ehkä kaikkein onnistuneimpia. Joka tapauksessa silloin nelikymmenvuoti- aan äitini hymy oli hieman vino onnit- telurunoani lukiessaan. Kuusivuotiaan lapsen silmissä nelikymmenvuotias äiti oli jo jollakin tavalla lähestymässä elä- mäsä ehtoota.

No, nyt olen yli kaksi kertaa van- hempi kuin äitini tuolloin onnittele- korttini saadessaan, ja elinvuosia hänel- le ehti kertyä vielä yli toiset neljäkym- mentä, ennen kuin määrämittä hänen kohdallaan tuli täyteen Hyvinkäällä 83- vuotiaana vuonna 1982. Ja Oulussa asuva sisarenikin on jo 85-vuotias ja ehtinyt hänkin suorittaa yhtä ja toista pitkän elämänsä varrella.

KARI UUSITALO

Google Maps opastaa Pyhäjärvelle: Nyt voit tehdä nojatuolimatkan kotiseudulle

Hyvä lukija, oletko tullut ajatelleeksi, että sinulla on tämän päivän tietotekniikan avulla mahdollisuus tehdä nojatuolimatka kotiseudullesi. Google Maps-sivusto antaa siihen oivallisen mahdollisuuden. Sieltä voit valita oman, vanhempiesi tai isovanhempiesi kotikylän ja nähdä millainen se on tänään.

Voit käännellä kuvia ja katsella niitä eri kuvakulmista. Voit astella tuttuja polkuja pitkin haluamallasi nopeudella. Vanhempasi ja isovanhempasi saattavat evästää sinua muistoillaan siitä, mitä ei enää ole – mutta kuitenkin on.

KAUKO HINKKANEN

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiöltä tuotteita itselle tai lahjaksi: juhliilta Sastamalassa saat tuotteet ilman postikuluja; varaa mukaan käteistä, maksukortit eivät käy.

Pyhäjärvi-kirja
350 s. Reino O. Kukko – Kaarle Viika, 1989. Historiaa sanoin ja kuvin, sekä murresanasto selityksineen. Hinta 25 euroa.

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön 60-vuotishistoriikki
136 s. Reino Äikiä, 2008. Runsaasti kuvia ja muisteluja säätiön alkuajoilta ja eri paikkakunnilla pidetyistä Pyhäjärvi-juhlista ja muista pyhäjärveläisten tapahtumista. Hinta 20 euroa.

Suvannon seutu 1917-1921, elämää ja ihmiskohtaloita
336 s. Suvannon seudun paikallishistorian työryhmä, 2015. Hinta 40 euroa.

Vpl. Pyhäjärvi-pöytästandaari
Suunnittelu Kaarle Viika, 1963. Hinta 42 euroa.

Vpl. Pyhäjärvi-isännänviiri
Koko 45x400 cm. Suunnittelu Kaarle Viika, 1992. Hinta 75 euroa.

Hintoihin lisätään postituskulut.

Tilaukset ja lisätiedot säätiön asiamies Pirjo Kiiala, puh.0442815 047 tai [pirjo.kiiala\(at\)gmail.com](mailto:pirjo.kiiala(at)gmail.com).

PYHÄJÄRVI-SÄÄTIÖN KOTISIVUT
löytyvät osoitteesta:
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön uudet adressit saatavana

Adressit 10 euroa kappale + postituskulut.
Tilaukset:
Juhani Forsberg
Ryytimaantie 19 A 8
00320 Helsinki,
puh. 050-511 2899
tai
juhaniforsberg@gmail.com

Mistä löydän hyvän lahjan?

Tässä vihje: Hanki kirjapari *Kaunisti Vpl Pyhäjärveä*, osat I ja II. Yhteensä 736 sivua ja 1750 kuvaa. Koko A4. Hinta vain 95 euroa + läh. kulut. Lisätietoja ja tilaukset: taubila@pp.inet.fi tai 044 564 1040
Noudettavissa myös johtokunnan jäseniltä ilman lähetyskuluja. Sekä <http://vpl-pyhajarvi.fi/kirjapuoti>
Suvannon seutu 1917-1921 elämää ja ihmiskohtaloita 336 s. Hinta 40 euroa. Tilaukset puh. 040 021 3369. Suvanto-kirjaa vain tästä numerosta 040 021 3369 tai sähköpostistani.
Numerosta 044 564 1040 vain Kaunisti Vpl Pyhäjärveä.

Vpl. Pyhäjärvi -tuotteita edullisesti lahjaksi ja omaan käyttöön

Hanki nyt vaakunapaita, jota saatavana jälleen kaikissa pohjaväreissä valkoinen, helmenharmaa ja musta. Tuote, juuristamme kertova Vpl. Pyhäjärven vaakunapaita, sopii esim. lahjaksi ja asuksesi tuleville kotiseutumatkailijoille, vaikka koko ryhmälle. Aidon värisellä Vpl. Pyhäjärven vaakunan kuvalla ja tekstillä PYHÄJÄRVI VPL varustettua erittäin hyvälaatuista T-paitaa löytyy valkoisissa ja mustissa sekä V- että pyöreällä kaula-aukolla, mutta helmenharmaissa vain pyöreäaukkoisena. Koot S, M, L, XL hinta 15 e/kpl ja isommat koot XXL ja XXXL 20 e/kpl. Mustia V-aukkoisia vain muutama iso koko jäljellä.

Seuran 50-vuotishistoriikki (2007) tarjoushintaan 10 eur/kpl.

Postitettaessa lähetyskuluihin lisätään postituskulut. Tilaukset ja tiedustelut toistaiseksi ainoastaan Kaisa-Liisa Korhonen 050-590 5433, e-mail kaisaliisa.korhonen@kolumbus.fi (huom. muuttunut sähköpostiosoite)

Vpl. Pyhäjärvi-seura ry

TAPAHTUMAKALENTERI

Pärssisen Sukuseura ry:n tiedotustilaisuus pidetään Pyhäjärvi-juhliilla sunnuntaina 19.07.2015 klo 16.30-17. Aiheena DNA-sukututkimuksen tähänastiset tulokset ja jatkosuunnitelma. - Tervetuloa toivottelee Antero

Kaasalaiset kokoontuvat Sastamalassa. Vpl. Pyhäjärvi-juhlien sukuseminaari järjestetään Sylvään koulun auditoriossa su 19.7.2015 alkaen klo 17.00. Koulun osoite on Ojansuunkatu 8, 38200 Vammala. Seminaarin jälkeen meille on varattu kokoustila kuulumisia varten. Katso tarkemmat tiedot sukuseminaarista kesäkuun lehdestä. Seminaarin yhteydessä on maksullinen kahvitarjoilu. Tervetuloa molempiin tilaisuuksiin! - Yrjö S. Kaasalainen

Ukkosen sukuseura ry: Sakkolan Koukunniemi, Pyhäjärven ja Sakkolan Lohijoki. Sukukokous on Kokemäellä Anttilan Kartanolla, Sonnilantie 111, Kokemäki, 15.8.2015 alkaen klo 13.00. Kokouksessa ovat esillä sääntömääräiset asiat. Ruokailu 20 e (alle 12v 10 e, alle 4v ilmainen). Lisäksi musiikkia ja arpajaiset. Sitovat ilmoittautumiset viimeistään 2.8.15: Raimo Honkasalolle p. 040 7208732 tai Tuija Ukkoselle p. 040 753 4241. Tervetuloa sukulaisia tapaamaan! -Sukuseuran hallitus

Iloinen karjalainen yhteislauluiltpäivä su 26.7.2015 klo 16. Tahostenniemen tanssilavalla Laviassa, os. Noor-markuntie 978. Yhteislaulua kahden harmonikan säestyksellä. Mukana myös kirkkoherra Lasee Hautala ja kuoron lauluryhmä. Ohjelmamaksu 10 euroa sisältäen laulujen sanat, piirakkakahvit ja grillimakkaran. Tervetuloa laulamaan, Lavian Karjalaseura.

Montruan, Pöhlölän ja Kalamajan jakokunnan vuosikokous pidetään Kinnalan Koukulla os. Haapaniementie 21 Sastamala (Kiikka) la. 08.08.2015 alkaen klo 12.00. Aluksi ruokailu hintaan aikuiset 20 e, alle 16 v. maksutta, sis. mm. liharuoka, piirakat ja kakkukahvit. Ohjelmaa sekä tutustuminen Suojeluskunta museoon. Ilmoittautumiset 27.07.2015 mennessä puh. 050 5661523 Matti Ahvonen tai 050 4000171 Pertti Pohjolainen. Muistathan mainita ruokavaliosta. Tervetuloa! -Toimikunta

Sakkola-juhlat Karjalatalolla Helsingissä su 2.8.2015. Jumalanpalvelus klo 10.30, pääjuhla klo 13. Pääsylippu päiväjuhlaan 15 euroa, ruokailu puffetpöydästä 20 euroa. - Tervetuloa!

Seuraava Pyhäjärvi-lehti

ilmestyy elokuussa.

Aineistot toimitukseen viimeistään
su 9.8.2015 mennessä, kiitos!

vpl. Pyhäjärvi

Julkaisija: Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö
Kotisivut: www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Päätoimittaja:
Marjo Ristilä-Toikka
Rautasemantie 375
37570 Lempäälä
puh. 040 730 2622
marjo.ristila-toikka@kolumbus.fi

Toimitusneuvosto:
Juhani Forsberg, Pertti Hakanen, Pirjo Kiiala, Kirsti Naskali, Esko Pulakka, Markku Pärssinen ja Marjo Ristilä-Toikka.

Toimituksella on oikeus lyhentää ja muokata lehteen lähetettyä aineistoa.

Tilaukset, jakeluhäiriöt ja osoitteenmuutokset:
Toimitus, päätoimittaja Rautasemantie, Lempäälä kts. yhteystiedot vierestä

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön asiamies
Pirjo Kiiala
Lamminkankaantie 12
33420 Tampere
puh. 044-2815047
pirjo.kiiala@gmail.com

Sivunvalmistus:
Marjo Ristilä-Toikka

Painopaikka:
Botnia-Print Oy
Kokkola

Tilaushinnat: koti- ja ulkomaat 30 euroa/vsk.
Ilmoitushinnat (pmm): kuolinilmoitukset.....0,70 e
tekstissä.....0,80 e
pienin ilmoitus.....20 e
Hintoihin lisätään alv. 24%